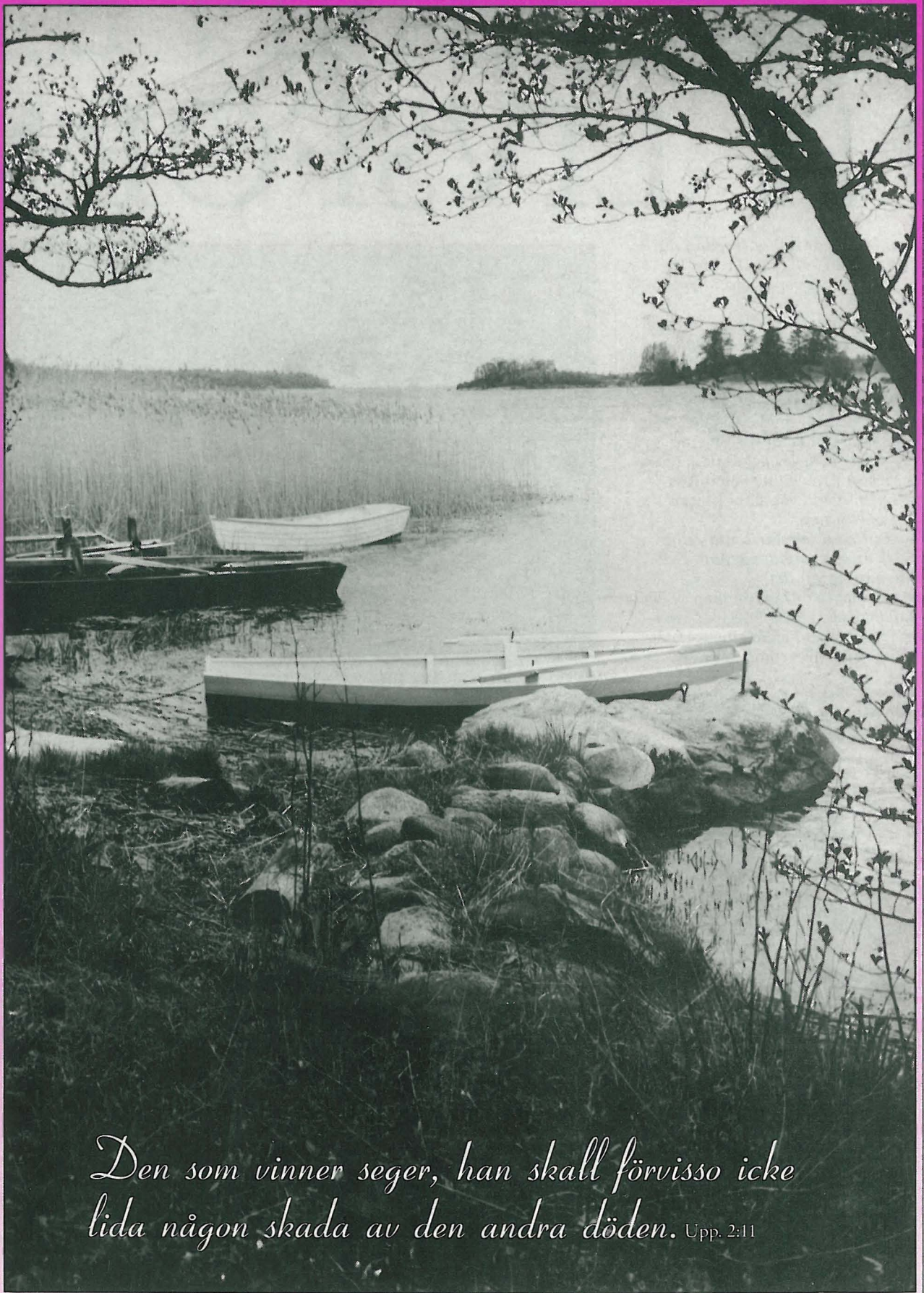

MIDNATTSROPET

*Den som vinner seger, han skall förvisso icke
lida någon skada av den andra döden. Upp. 2:11*

För 21 år sedan blev Fred Örtegren frälst. Då hade han varit sökare en tid.

I ett tältmöte i Tantolunden fann han ett nytt liv.

I närradion intervjuades han om sin frälsning av Arne Imsen.

Här följer ett utdrag ur intervjun.

FOA – forskaren

Fred Örtegren

FANN EN NY LIVSFORM

Fred, en hel del år har gått sedan du kom till tro på Gud. När skedde det?

– 1972. Så jag har varit frälst i tjuugoett år nu.

Vad var det som gjorde att du började söka Gud? Berätta lite om din bakgrund!

– Jag hade ingen kristen bakgrund. Och inga troende föräldrar. Men som barn gick jag ändå i söndagsskolan, så jag var inte helt främmande för Bibeln. Många gånger hade jag också börjat läsa första Mosebok, men inte kommit så långt. Bibelns värld var alltså ganska främmande för mig.

Du kom från en sekulariserad miljö men gick ändå i söndagsskolan. I vilken församling var det?

– Jag har ganska diffusa minnen av det. Jag skulle tro att det var i någon pingstkyrka. Jag kommer i all fall ihåg att där fanns en negerpojke, som man stoppade slantar i.

Det tyder på att det var en pingstförsamling. Var det i Linköping?

– Ja, det var det. Jag har också ett minne av att jag som barn trodde på Jesus. Men i åtta – nio års åldern lämnade jag den här barndomstron.

Du ägde alltså en barndomstro, och den hade du fått i söndagsskolan.

– Mina föräldrar trodde på Gud, även om de inte var personligt troende. Det var aldrig tal om frälsning. Sedan hade vi ju också troende grannar. På det sättet hade jag ju anknytningar till kristendomen.

Om du nu försöker addera ihop de här enskildheterna, vad var det då som kom att bli avgörande för dig när det gäller ett andligt ställningstagande. När började du att bekänna Jesus som Herre i ditt liv och betraktade dig som troende?

– Då jag kom till tro hade jag ingen tanke på att bli frälst. Jag sökte närmast en mening med tillvaron. Och jag upplevde en tomhet i allting runt om kring mig. Det måste finnas något mer, hoppades jag. Jag tyckte också att människorna bara drev omkring i tillvaron.

Du sökte alltså en mening i livet?

– Ja, att finna någonting att dela med sig av till andra.

Du strävade efter att förmedla ett positivt budskap utan att riktigt veta vad

det var. Du hade ingen definition på vad det här budskapet skulle handla om. Det var rent allmänt bara någonting positivt annorlunda.

– Man såg ju att det inte fanns något i världen, som räckte till.

Men sedan hände någonting som kom att betyda en övergång eller ett ställningstagande?

– Jag vandrade omkring på stan och på Sergels torg stötte jag på en grupp troende, som var ute och sjöng och vittnade om Jesus. Jag upplevde då att budskapet de hade var något speciellt.

Du menar alltså att du är en frukt av ett torgmöte?

– Javisst. Om inte den där gruppen stått på torget och inbjudit till möte så hade jag inte nåtts av det evangeliska budskapet. Det var Maranata som var ute och inbjöd till tältmöten i Tantolunden. Så senare på kvällen tog jag mig dit och upplevde något helt nytt. Att möta evangelium på det här sättet var oerhört. Få se och höra människor som utstrålade en andlig upplevelse de gjort, det grep verkligen tag i mig.

Du menar alltså att du konfronter-

ades med en helt ny värld, då du steg in i det här tältmötet och fick höra sången, musiken och vittnesbörden.

– Ja, Guds ord trängde rakt in i mitt hjärta. Det blev nästan som en explosion.

Förstod du vad som hände?

– Nej, det gjorde jag inte. Men att där fanns ett personligt tilltal till mig var helt klart...

Och du var drabbad?

– Ja, definitivt. Där fanns något jag sökt utan att veta vad det var. På något sätt kände jag att jag kommit hem.

Det är gripande att lyssna till ditt vittnesbörd.

Sedan kom du till mötana andra dagar också.

Och du kom till tro och började läsa Bibeln.

– Man inbjöd människor att komma fram till förbön. Jag tackade Jesus för frälsning.

Hade du då någon gång tidigare i ditt liv böjt knä och bett till Gud eller på annat sätt gett uttryck för tillbedjan?

– Jag hade nog bett "Gud som haver barnen kär". Jag har ett minne av något i min barndom som jag vill kalla en gudsupplevelse. Jag var 12–13 år gammal, tror jag. Jag stod ute på balkongen hemma. Det var sent på kvällen och jag kikade upp mot stjärnhimlen och då upplevde jag Guds storhet. Det var en känsla av närhet till Gud. Men på samma gång minns jag en saknad...

Det är ganska märkligt. Du menar att det var både närhet och distans på samma gång. Du ville liksom komma närmare Gud?

– Jag har svårt att uttrycka min känsla i ord. Men jag minns att jag upplevde Gud Fadern.

Vi går tillbaka till det där tältmötet i Tantolunden. Inbjudan gick ut och man uppmanade folk att komma fram till första bänk eller botbänken. Du gick fram och sedan uppmanade de dig att tacka Gud. Hur kunde du smälta in i det kristna livet och ta del av det?

– Jag upplevde att jag nåddes av Guds ord. Jag hade ju väldigt liten kunskap om vad allting handlade om, för jag ägde inte mer än flyktig kunskap om Bibeln. Men ordet var på väg. Efter mötet följde jag med till Johannelund. Det var ett kristet kollektiv och där mötte jag frälsta människor, som jag kunde samtala och läsa Bibeln tillsammans med. Bibeln blev en stor upplevelse för mig. Jag läste ut Nya testamentet på en eller två dagar i början. Det var en enorm upplevelse.

Du hade alltså ett stort behov av att få bibelkunskap?

– Det var att uppleva Gud direkt i ordet. Även om jag inte förstod allting jag läste, kände jag att det var Guds ord. Det var inte människoord, det var inte likt något annat jag läst.

Det var alltså något djupare än bara

en vanlig litterär upplevelse?

– Det var Gud bakom ordet. Guds Ande verkade i texten. I och med de här upplevelserna bekände jag mig som frälst. Nu hade jag inte bara tackat Gud för frälsning utan också läst i Bibeln vad frälsning egentligen handlar om: att Je-

Fred Örtegren tillsammans med sin familj.

sus dog på korset för våra synders skull, att Han är försoningen för våra synder. Jag insåg ju att det här var en verklighet som det inte gick att komma undan ifrån. Från den stunden jag insåg att Jesus dött och lidit för mina synders skull räknade jag mig som frälst.

Och sedan kom nästa steg och nästa! Hur ställde du dig inför allt det nya?

Du hade lyssnat till förkunnelse om troendedopet och andedopet och om det det nödvändiga i en radikal efterföljelse. Allt det här kunde ju uppfattas som stora krav eller som något man längtade att komma in i. Kände du ett behov av att bli mättad av de här löften i Bibeln genom erfarenheten av den helige Ande?

– Allt kom på något sätt naturligt utifrån bibelordet som jag studerade. Troendedopet finns ju klart uttryckt i Bibeln, så det fanns ingen möjlighet att komma ifrån det steget om man ville följa Jesus och fortsätta vidare på frälsningsvägen.

Det var helt kristallklart då?

– Det fanns inga tveksamheter när jag läste Bibeln och såg de här bibelställena om att "den som tror och bliver döpt, han skall vara frälst".

Och så blev du döpt?

– Ja, jag döptes till Kristus.

Var och när skedde det?

– Dopet skedde väl en vecka efter det jag kommit till tro på Jesus. Kanske två. Det var så mycket nytt och omtumlande i mitt liv som skedde just då att det är svårt att hålla reda på ordningen och exakta tider. Jag blev döpt i Blå salen i Stockholm, där Maranata hade möten på den tiden.

Andedopet är ett mycket aktuellt budskap. Det handlar om nödvändigheten att bli fylld av den helige Ande, så att man kan bli ett vittne för Jesus Kristus. Hur upplevde du ditt andedop?

– Det predikades ju mycket om att det var viktigt att bli döpt i den helige Ande. Och då sökte jag få del av det. Vi hade

många bönenätter och andra möten på Johannelund och då upplevde jag väldigt starkt Guds Andes närvaro i samlingarna. Jag upplevde det som att hela församlingen blev fylld eller påfylld ovanifrån.

– Jag minns särskilt ett mycket starkt möte, där vi låg på knä och bad. Då upplevde jag att jag på ett alldeles speciellt sätt hade en innerlig gemenskap med syskonen. När jag bad kom jag nära den ena och sedan den andra, osv. Det var Guds ande som verkade kraftfullt, och jag liksom lyftes ur mig själv på något sätt. Den upplevelsen räknar jag som själva andedopet för mig, även om det då inte hade de tecken som Bibeln talar om, dvs att tala i nya tungor. Tungotalet kom senare som en naturlig

följd av att jag tagit emot dopet i den helige Ande.

När du beskriver din upplevelse, så verkar det enkelt och naturligt att bli frälst och andedöpt. Både frälsning och andedop var tillgängliga för dig. Det måste väl innebära att de här upplevelserna är tillgängliga för alla människor, som söker dem på trons väg?

– Bibeln talar om att människan kan bli född på nytt. Det är alltså ingenting vi själva kan tänka ut i förväg. Det gäller att ta emot frälsningen i tro på Guds ord. Samma sak gäller med andedopet. I tro får vi ta det ena steget efter det andra. Vägledning har vi i Guds ord...

Men på samma gång är det väl uppenbart att det handlar om övernaturliga händelser, fast det verkar så enkelt?

– Bibeln talar om att bli född ovanifrån, dvs född på nytt. Man blir född ovanifrån av Anden och det är ju ingenting som en människa kan forska i, utan det är någonting som går utöver det vi kan förstå med våra vanliga sinnen. Frälsning och andedop handlar om andliga ting. Då en människa blir frälst blir hennes inre förvandlat.

Nu har många år gått sedan du blev frälst, Fred. När vi nu sitter här och samtalar i narradion, så verkar din frälsningsupplevelse lika levande för dig idag som då du var nyfrälst. Den är lika äkta och verklig nu som då du gjorde de allra första erfarenheterna på trons väg.

– Då jag blev pånyttfödd fick jag ju ett nytt liv. Det nya livet måste underhållas hela tiden genom att man läser Bibeln och ber. Bibelordet är – det säger Skriften – vår föda. Man kan inte räkna med att frälsningen är en punktuell erfarenhet och att det sedan går av sig självt. Det är ett verksamt liv.

För att det nya livet ska utvecklas och växa till, så måste det förnyas, menar du.

– Ja, man måste varje dag förnya sig och underhålla sitt andliga liv. ■

ARNE
IMSEN

ATTACK ELLER FÖRSVAR?

Då och då har i MR under senare år införts ledare som publicerades under denna tidnings första decennium. Vi ser det som en utmaning att ständigt aktualisera genuina och tidlösa väckelsesignaler. Vi på Midnattsropet ser det som en ynnest att åter en gång få förmedla väckelseropet från de första kampåren av Midnattsropets historia.

Form och innehåll är oförändrat och brännaktuellt trots att artikeln infördes första gången i MR nr 19 1969.

Varför är så många kristna bekännare totalt likgiltiga och tafatta inför den andliga nöd som blir alltmer markant i vår tid? Varför nöjer sig så många med den passiva åskådarens roll inför den uppmarsch av demoniska världsmakter, vilka ändå dock de flesta medger håller på att få ett allt djupare grepp i folksjälén? Varför har materialismen lyckats passificera så många väckelsekristna barrikadkämpar och deformerar deras profil till oigenkännlighet? Varför har egoismen lyckats demoralisera så många kristna dithän att de medvetet för att behålla och förbättra sin materiella standard stjäla tid, kraft och medel från Guds verk? Varför är det så litet heligt

allvar och så många teatraliska glädjeyttringar bland de kristna? Varför har nöjes- och underhållningsmomenten ett så dominerande inflytande i den kristna förkunnelsen och gemenskapen? Varför måste mötes- och församlingsliv oupphörligt frossa i själiska effekter? Varför måste Ordets predikan och sanna tillbedjan ständigt begränsas för att så mycket större utrymme kan ges åt religiöst artisteri och modern idolkult? Varför har bönemötet så liten dragningskraft på människor, som annars i olika högtidliga sammanhang påstår sig vänta både en folkväckelse och Jesu tillkommelse?

Det är verkligen vemodigt och beklämmande att den kristna verksamheten engagerats i så många periferiska uppgifter. Det är bara att konstatera, att de kristna församlingarna är på glid bort från sin centrala uppgift såsom förmedlare och förvaltare av Guds nåds evangelium. Det sjungs och predikas förmodligen lika mycket och helt säkert modernare än förr i offentliga och enskilda sammankomster i massmedia, kyrkor och kapell. Ivriga försök görs att ta upp tidens problematik i något som betraktas såsom socialt medveten förkunnelse. Ibland verkar det nästan som om religiösa pratmakare vill slå mynt av den osäkerhet och otrygghet den största delen av mänskligheten i ångest måste uppleva såsom tillvarons mäktigaste förtryckare.

De drar sig inte för att förfälska Guds Ord och låta det, i strid med dess ande och lära om de yttersta tingen, bilda grunden för en världslig framtids- och kulturoptimism. All denna kvasireligiositet i västerländsk lyxförpackning är trots sitt krystade jämmer över de fattigas armod falsk varudeklaration och mynnar i den profanhumanism, vars främsta kännetecken är gudsförnekelse. Den enda lösningen

på mänsklighetens gigantiska problem är att vi får Jesus tillbaka, och Hans tillkommelse kan vi på det ena eller andra sättet fördröja eller påskynda.

Det verkar som om miljön fostrar fram kristna utan vision, utan tro och utan andlig kraft. De är vapenlösa och desorienterade, och eftersom de är hjälplöst okunniga om på vilket plan mänsklighetens verkliga fiender opererar, bekämpar de oftast symptom och attityder. De ser och förstår icke, att de yttre förhållandena har ett inre orsakssammanhang. De verkar närmast skrämde av den klart bibliska tidsanalys, som entydigt förklarar utvecklingen såsom det synliga resultatet av osynliga andemakters intensifierade strid om människosjälens.

Kristna programmakare agiterar med moderna reklammetoder för de kristna idealen, och det propageras från alla predikstolar för kristna normer i samhällslivet. Men budskapet har förlorat udd och färg sedan teologerna förlade helvetet i Biafra och Vietnam, och gav kyrkorna ett inomvärldsligt paradiset att kämpa för. Numera bör man inte sjunga så mycket om gator av guld, ty då är man enligt denna moderna "tolkning" av det kristna budskapet för världsfrånvänd och därmed oförmögen att vara kärleksfull och medmänsklig.

Pilgrims- och främlingskapskänslan bör tonas ned och svalget mellan Guds församling och världen överbryggas. Man har all anledning att undra, vem det är

som har gett den nya kristendomens ambassadörer helt nya fullmakter med order att kasta sig in i en diplomatisk verksamhet, som är ett uppenbart förräderi mot konungen. Denna fraternisering med världens makter kan avslöjas och bekämpas uteslutande med Andens uppenbarelse och profetisk myndighet.

I kris- och krigstider måste alla lojala medborgare acceptera inskränkningar i den personliga friheten. Livsföringen måste anpassas, all lyx- och överflödskonsumtion elimineras så en armé kan ställas på fötter och försörjas vid fronten. Guds rike mönstras nu på allvar. Full mobilisering är anbefalld. Det är dags att vakna upp ur materialismens ljuva maklighet, bereda sig på försakelse, gå in i rustningskamaren och dra vapenrustningen på, innan infernot bryter loss över en olycklig mänsklighet, som förkastat Jesus som Messias och gjort antikrist till enväldshärskare. ■

MIDNATTSROPET

BOX 20134 161 02 BROMMA TEL 08-627 55 55

ANSVARIG UTGIVARE: Arne Imsen

I REDAKTIONEN: Arne Imsen, Stina Fridolfsson,
Ulla Näsholm, Arne Björkman, Hans Lindelöw.

LAYOUT: Johannes Quisth

UTKOMMER 6 GÅNGER OM ÅRET.

*Sändes fritt till intresserade som meddelar red. namn och adress.
Gåvor till tidningen och litteraturmissionen mottages tacksamt
på pg. 48 64 64-8.*

Meddelande om adressändring skall ske senast tre veckor innan den skall träda i kraft. Deet sker genom skriftligt meddelande till tidningens redaktion. Midnattsropet tar tacksamt emot bidrag i form av vittnesbörd, rapporter om Guds verk, etc.

i DETTA NUMMER...

FRED ÖRTEGREN/

FOA-FORSKAREN FANN EN NY LIVSFORM!

Arne Imsen intervjuar Fred Örtégren om hans bakgrund och väg till frälsning.

2

ARNE BJÖRKMAN/

GUDS KÄMPE

Arne Björkman porträtterar "Roslagens Apostel", Elias Österman och dennes livsgärning.

6

ARNE IMSEN/

EVIGHETEN - VAR SKALL DU TILLBRINGA DEN?

En predikan om livets allvarligaste fråga.

8

LARZ GUSTAFSSON/

KROSSA ORMENS HUVUD

Guds församling måste inrikta sig på att "krossa ormens huvud" och inte dess "svans"; en bild för att gå ut på missionsbefallningen istället för opinionsbildningen.

18

...OCH NATURLIGTVIS
MYCKET, MYCKET MER!

Väckelsekristna gestalter

– EN ARTIKELSERIE –

Här börjar en ny artikelserie om olika personligheter, som levt och kämpat för väckelsekristendomen.

Den förste som presenteras i raden är Elias Österman, "Aposteln i Roslagen".

GUDS KÄMPE

Av Arne Björkman

Elias Österman föddes den 20 december 1867 i Länna socken i Uppland. Tidigt märktes det att det fanns kärnvirke i den lille pojken. Han växte snabbt, blev stor och kraftig och fick goda röstresurser. Då gossen skulle "barndöpas", lade hans mor händerna på hans huvud och bad:

– Gode Gud, låt vår pojke få något av Elie ande och kraft.

Under uppväxtåren fick pojken hjälpa föräldrarna med fisket och jordbruksarbetet. Hans muskler härdades. Med tiden blev han en kraftig karl, som ofta fick tillfälle att visa sina kroppskrafter.

Till personlig tro på Gud kom Elias, då han var tjugofyra år. Men det var ingen enkel och smärtfri omvändelse. Tvärtom, han fick kämpa för att få grepp om frälsningen genom tro. Men när han väl kommit igenom, framstod trosupplevelsen som en mycket påtaglig realitet för honom. Och resultatet blev att han fick ett brinnande nit att förkunna evangelium. Redan som nyfrälst var han en andlig kämpe. Han blev "Roslagens apostel". Överallt han befann sig predikade han Guds Ord.

Strax efter omvändelsen gick Elias in i missionsförsamlingen. Åtta år senare blev han föreståndare för söndagsskolan. Och då Länna Östra Ungdomsförening bildades 1906, utsågs Elias till ledare, fast han var trettioåttio år gammal. Den posten kom han att

ha kvar i många år, ända tills ålderstreckets infördes inom Svenska Missionsförbundets ungdomsavdelningar.

Lärjungen

Till yrket var Elias fiskare. Ibland jämförde han sig med Jesu lärjungar, eftersom de var fiskare och fiskade människor. Elias tyckte om sitt arbete, men föredrog att fånga själar för Guds rike.

En stor del av sin tid ägnade han åt människofisket. Det kom i främsta rummet för honom. Han sökte också upp fattiga och sjuka och delade med sig av fisk, pengar och evangelium. Genom sin givmildhet och enkla gudstro blev Elias känd i vida kretsar.

Han körde omkring med häst och vagn i byarna och sålde fisk. Om någon inte hade pengar att betala med skänkte Elias bort fisken, för sådan var hans natur. Han ville likna sin Mästare och Herre.

De här resorna var ett slags missionsresor, eftersom Elias begagnade varje tillfälle att vittna. Han var frimodig och utan människofruktan. Snabb och slagfärdig i repliken var han också, om det behövdes. Han var orädd när det gällde att försvara sanningen. Varken höga eller låga i samhället kunde ändra på det. Om han mötte fiendskap, böjde han sina knän och bad för motståndarna.

Elias vandrade med Gud. Han bad

flitigt och ville alltid stå under Andens ledning. Ofta reste han in till Norrtälje för att sälja fisk. Då han stod på Stora torget med häst och fisklådor, passade han på att predika för dem som var inom hörhåll. Efteråt brukade han besöka sjukhuset. Han vandrade omkring i salarna, delade ut traktater, läste högt ur Bibeln för de sjuka och samtalade med dem.

Inte endast gamla och sjuka tyckte om Elias Österman. Även barnen såg en kär vän i honom. Under sina resor samlade han dem omkring sig och berättade om Gud och delade ut små presenter.

Profeten

I hela sitt liv visade Elias profetisk skärpa. Då hans föräldrar levde brukade familjen och tjänstefolket samlas till dagliga morgonandakter. En dag blev Elias uppmanad att läsa ett stycke ur Bibeln. Just som han skulle börja, reste sig en dräng och lommade ut ur rummet. Senare sa Elias till honom:

– Varför gick du ut istället för att sitta kvar, medan vi läste Guds ord?

Drängen brydde sig inte om att svara och då tillfogade Elias:

– Idag kommer det inte att gå bra för dig att köra in säd, eftersom du följde djävulens ingivelse.

Längre fram på dagen råkade drängen mycket riktigt välta ett lass

på slåta vägen.

–Ser du nu då, att du har djävulen med dig, då du förkastar Gud och hans ord, påpekade Elias.

Livet igenom var Elias en ödmjuk och enkel man. En gång kom pastor Moseson till missionshuset på Fiskarudden i Länna. Det var lördagseftermiddag, och han skulle predika på söndagen. Då Moseson klev in i missionshuset, var golvet fullt av lövruskor. Ensam stod Elias och plockade i lövhögen. När han fick syn på predikanten, lyste han upp i ett brett leende.

–Får jag göra det här arbetet åt Herren Jesus? frågade han med djupt allvar i rösten

–Ja, visst Elias, svarade Moseson.

–Är det sanning?

–Ja, Elias, sa Moseson ännu en gång, rörd över den ödmjukhet som strömmade ut från den enkla fiskaren.

Elias log soligt.

–Ja, se det här är inte annat än lövruskor. Och jag har gått här och frågat mig, om Herren Jesus bryr sig om sådant här. Det är fördenskull jag frågar. Men jag har nog tänkt på att de ogudaktiga människor, som kommer till vårt möte i morgon, kanske ska tänka så här, när de ser de här löven: "De har nog sitt hus och sin verksamhet kära, eftersom de vill pryda huset". Så tänkte jag att de här lövruskorna på det viset kanske kunde tjäna Guds sak, men jag var inte riktigt säker.

Predikanten

I andra situationer kunde Elias visa sig både rådlig och orädd. Vid ett tillfälle hade en skara ofrälsta ungdomar samlats till kvällsmötet i missionshuset. En av dem hade svårt att hålla tyst. Elias satt strax bakom och uppmanade honom flera gånger att sluta störa gudstjänsten. Men pojken pratade högljutt och ogenerat på. Då böjde sig Elias fram, lade sin grova näve över ynglingens mun och klämde till. Och där satt pojken sedan tills det behagade Elias att släppa greppet. Då hade ynglingen fått nog. Utan ett ord lämnade han lokalen.

Elias brukade själv tala vid olika sammankomster. När han tyckte läsarnas ljumhet var för stor, skrädde han inte på orden. En gång sade han:

–Här sitter ni som tomma flaskor, körkade och ärsade (korkade och hart-sade) och kan inte ta emot Guds nåd och välsignelse och får gå härifrån tomma, men ändå är Gud så full av barmhärtighet och vill fylla er med rikedomar.

Vid ett annat tillfälle inledde han med att läsa ur Lukas 5:11 där det står att lärjungarna övergav allt och följde Jesus. Sedan sade han utan krus till bönderna:

–Det här kan inte tillämpas på er, bönder. Ni lägger an på att samla jor-

diska rikedomar.

Elias plågades av människornas likgiltighet för andliga ting. Han önskade ingenting hellre än att alla skulle få uppleva samma härliga frälsningsglädje som han själv. Därför kunde han vandra långa vägar för att delta i ett möte. Och överallt – på vägar och auktioner, i samlingslokaler och under resor – vittnade han med stor frimodighet.

Om han hörde att någon plats upplevde väckelse, så skulle han dit, även om resan medförde mödor och besvär. En gång begav han sig tillsammans med en broder långt ut i skärgården. Det var vinter och kallt. När de efter några möten vandrade hem i mörkret, gick Elias först. Han skulle leda färdens, men var så uppfylld av bön och tacksägelse till Gud att de vandrade vilse.

Ill.: Jimmy Gustafsson

–Men se, där lyser det i en stuga, sade Elias. Vi går in och frågar efter rätta vägen. De kan behöva lite Guds ord.

Fast det var sent blev de insläppta. Genast började Elias förmedla evangelium. Till slut förklarade han att de gått vilse och sade:

–Nu har vi visat er vägen till himlen och nu får ni visa oss rätta vägen hem.

Evangelisten

Också vid andra tillfällen var Elias Österman snabb och humoristisk i repliken. En gång hade några ofrälsta ungdomar gömt sig bakom en gårds-

gård, när Elias och några andra kom från ett möte. Nu skulle de driva med läsarna. Ynglingarna började håna de troende och grymtade som grisar.

Då utbrast Elias oberört:

–Jag tror att djävulen har farit in i svinen.

Det blev tyst bakom gårdsgården.

Vid ett annat tillfälle stod Elias mitt i en samling ungdomar och försökte övertyga dem om det nödvändiga i att de blev frälsta. Ungdomarna ville inte lyssna. Istället visade de på alla fel och brister, som läsarna hade. Elias lät dem hållas en stund och sade sedan med glimten i ögat:

–Ni är väl inte onda på Jesus ändå? Ni ser väl inget fel hos honom?

–Nää, Jesus är det minsann inget fel på men

–Men då kan ju ni bli felfria, om ni tror på honom, svarade Elias, och därmed var samtalet avslutat.

En gång befann sig Elias i Stockholm. Då han råkade få syn på en grupp astronomer, som studerade himlen i långa kikare, gick han fram och frågade vänligt om de möjligtvis funnit Betlehemsstjärnan. Det är inte svårt att föreställa sig den skälmaktiga glimten i Elias ögon.

Bedjaren

Roslagsfiskaren frimodighet ledde honom ofta in i prövningar och livskriser. Hela nätter befann han sig då i bön till Gud. I efterlämnade dagboksanteckningar skildras bönestriderna. Bl a står det:

"natt och dag kämpande med Gud i nöd, sjuk av tandvärk, fel och brister samt vaken och kan inte sova utan lider vid korset, väntande allt gott av Jesus, min läkare, som talar till mig.

– – – Nätterna mörka och långa med förfärliga plågor med helvetiska kval, dömd till döden, gör mig matt och svag i allt arbete. Jag behöver livet i döden. Jag är nu död av lagen, en förlorad, som i Jesus är återfunnen och frälst av nåd till Guds ära".

Och mitt i bönekampen försvann tandvärken och det själsliga lidandet. Förnyad i sitt trosliv jublar Elias inför Gud och utbrister i lovsång:

"Tack och lov, pris och ära, att du är min frälsare, ty satan har sållat i onda begär till att äta av den dåliga födan.

– – – Jag, Elias kommer inför dig, som en förlorad son, ovärdig din nåd och kärlek, men giv mig ny kraft att vaka, strida och vänta dig, Herren av himmelen."

Elias fick utkämpa bönekampen ensam i sin kammare, för ogift kom han att leva hela livet. Aldrig syntes han ensam med en kvinna, trots att han ofta varit omgiven av kvinnor, särskilt under tiden som ungdomsledare.

Efter moderns död tycks han ha levt ett eremitliv. Han sökte Gud i bön och bibelläsning. Då krafterna började

Predikan av Arne Imsen

EVI

■ ■ ■ Märkligt nog finns knappt några varningstecken på vägen. Inga budtavlor. Inga ångestrop. Det är kusligt.

Rätt vad det är, på ett ögonblick, klipps livstråden av, och någon är bortom gränsen och förs vidare av änglar eller demoner.

Gud har emellertid gett människorna klara och tydliga besked om vad som väntar. Kan det sägas tydligare: "Vad hjälper det en människa om hon vinner hela världen, men förlorar sin själ?"

Det går inte skrämman människor fram till gudsupplevelser. Allt måste få sin gudomliga lösning, så att ingen klåfingrigt förstör möjligheterna för människor att möta Gud.

Om den hemmavarande sonen hade mött den förlorade sonen som var på hemväg, hade denne då nått fadern? Förmodligen hade den hemmavarande sonen skrämt bort honom, så att han aldrig vågat fram till sin far. Risken är ofta att vi som självavinnare agerar likt hemmavarande söner. Framför allt de som varit kristna en längre tid, kan vara renodlade fariséer.

Apostlarna var upprörda över denna utveckling hos de kristna. Paulus frågade med indignation galaterna: "Kom det sig av laggärningar att I undfingen helig Ande, eller kom det sig därav att I lyssnaden i tro?"

Sedan kommer en oerhörd framställning, som borde väcka oss till

besinning och eftertanke: "Ni som har begynt i anden..." Initialskedets upplevelser talar sitt tydliga språk. "...ska ni nu sluta i köttet?" Det här handlade om flera ting, men det viktigaste var frågan om frihet: "Till frihet har Kristus frigjort oss. Stån därför fasta, och låten icke något nytt trälomsok läggas på eder."

Tänk att bekännande kristna kan hindra människor att komma fram till Fadern! De kan bidra till att människor söker hjälp på annat sätt och andra ställen för att de inte förstår vad Gud vill göra.

Det är viktigt att bli realistisk och medveten. Vi ger efter för många böjelser, och därför vill vi gärna missbruka och förvanska ordet. Vi blir karikatyrer eller niddbilder, istället för sanna kristusbrev.

I bibeln finns uppbyggelse-, kamp- och lustmoment. Det finns också ett moment som är synnerligen viktigt: Väckelsemomentet. Människan behöver vara med om detta obehagliga att bli väckt för att

omvända sig eller närma sig kallelsens Herre. Väckelsemomentet innebär att Gud vill göra någonting eller uppenbara något för oss – något utomordentligt som når oss på olika sätt, just för att Gud vill skaka om oss så att vi inte plöttrar bort vår tid i ting som inte har något värde – i varje fall inget evighetsvärde. Gud vill väcka oss över nödvändigheten av att förbereda sig för historiens största evakuering, som ligger nära förestående.

Världen är fylld av flyktingar. Varje kristen är också flykting. Även om han har medborgarskap i jordens förnämsta och bästa land, så är han en flykting som väntar på signalen för hemfärd.

Låt oss föreställa oss att huset vi bor i börjar brinna. Ingen önskar det, och ingen frisk människa vill medverka till att så sker. Vi vill bo, sova, äta och dela gemenskap i huset. Plötsligt inträffar det oönskade: Det börjar brinna.

I den situationen förändras allt ra-

GHIETEN

-var skall du tillbringa den?

dikalt. En brand förändrar allt hos alla! Det kan innebära att man får använda fönster och andra öppningar för att få människor ut ur riskzonen. Branden innebär ett livshot som är så generellt, att alla måste underrättas. Barn och sjuka måste omhändertas. Alla krafter måste användas för denna uppgift: Rädda det som räddas kan.

När elden härjar, är det ingen som tänker på tapeter och gardiner. Att rädda liv är realismen i den situationen. Ingen tänder ett vaxljus och tar fram andktsböcker och sätter sig för en bönestund. Det kanske annars är en del av det normala livet, men här är det radikalt annorlunda.

Vid en eldsvåda är det tillåtet att göra allt vad situationen kräver. Den stillsamme skriker. Den bildade bryter mot alla regler om takt och ton; hugger tag i varenda människa och bär sig bryskt åt. Under normala förhållanden, skulle en sådan människa uppfattas som en galning. Men nu är det tillåtet att skri-

ka, springa, vad som helst, bara för att rädda liv. Man måste väcka människorna! De får inte sova sig rakt in i döden! De måste räddas, och det kräver en beslutsam insats från alla.

Låt oss göra en parallell: Om detta är sanning – vad håller kyrkorna och de kristna på med?

Borde inte de kristna församlingarna vara räddningskorps? Frälsningsarméer? Det förefaller som om man tappat bort det som var målsättningen med budskapet: "Gån ut i hela världen och gören alla folk till lärjungar" – gå ut på gator och gränder, ropa ut, rädda, bärga skörden! Till stor del har de kristna församlingarna lyckats få bort själva känslomomentet, orosmomentet, väckelsemomentet, spänningsmomentet från förkunnelsen och gemenskapen.

Den har blivit så skön, så vilsam och orkeslös. Man har anledning fråga om det över huvud taget finns någon risk för världen, om det finns några faromoment; eller, ännu värre

– finns det ett helvete? Kanske vi lyckats rationalisera bort det. Är kanske Satan vår store välgörare, och hotet är Gud själv? Det ser så ut.

Finns det ett helvete? Finns det något ställe med gråt och tandagnisslan, där masken icke dör, som det står i Skriften?

När läses de bibeltexterna i kyrkorna? När påminns läsarna om att bortom tiden finns ett pinorum?

Vi kan falla i gråt om vi ser ett barn förlora en kroppsdel vid en olycka. Ett hem spolieras av soldater, granater eller bomber. Det är fruktansvärt att se. Men det är ändå bara ett fyrverkeri i jämförelse med vad som väntar den mänsklighet som marscherar mot helvetet.

Märkligt nog finns knappt några varningstecken på vägen. Inga budtavlor. Inga ångestrop. Det är kusligt.

Rätt vad det är, på ett ögonblick,

klipps livstråden av, och någon är bortom gränsen och förs vidare av änglar eller demoner.

Prästerna talar inte om detta. De vill inte störa eller oroa svensson eller den religiösa världen som mår så otroligt bra. Få vill ta risken att få lönere- duktion, försämrade sociala förhållanden, eller bli sinnessjukförklarade och förtidspensionerade.

Gud har emellertid gett människorna klara och tydliga besked om vad som väntar. Kan

det sägas tydligare: "Vad hjälper det en människa om hon vinner hela världen, men förlorar sin själ?" Det är inte någon ärkebiskop eller någon annan som har behov av att förtrycka människoskarorna som sagt detta. Inte någon som vill styra och leda människorna dit han vill för att kunna exploatera dem. Skrämma dem med skärseld och annat, för att få dem att ge medel för olika samhälleliga eller kyrkliga syften. Nej, det är Jesus som sagt detta, och det gör så ont.

Det finns ingen som är bättre skickad att uttala sig om sådana ting än han. Jesus har preexistens hos Fadern. Han var till förrän världen och människan blev skapad. Han var till på falllets dag. Fadern gjorde klart för honom att kvinnans säd skulle söndertrampa ormens huvud. Han var till i detta ohyggliga drama om människosjäl- len. Han kom hit, han blev människa. Han talade, kände och handlade som en människa. Han var som en av oss. Han ägde dock något som vi i stor utsträckning saknar: Medlidande. Därför blev han också vår Frälsare.

Han vet allt, kan analysera, genomlys, avslöja, uppenbara; han behövde ingen information av någon, för han visste vad som bor i alla människor. Han, denne Jesus, vet

hur människovärdet har devalverats under historiens gång. Han kände Herodes, Pilatus, Kaifas ut och in. Han kände Petrus, Tomas, Johannes. Tänk, vad han led över Judas! Han

kände honom och såg honom.

Jesus visste om människans framtida öde. Jesus visste vad han sa, då han strök under med orden: "Vad hjälper det en människa om hon vinner hela världen, men förlorar sin själ."

Inför hotet om eldsvådor och andra olyckor,

försäkrar man sig. Man tar inte risken att låta huset stå oförsäkrat, om det är bebott av levande människor. Ibland försäkrar man till fulla värdet. Inte nog med det, man försäkrar sig själv också. Pension, sjukförsäkring eller annan försäkring, för att hålla olyckorna stängna och för att konsekvenserna ska bli så små som möjligt.

Hur försäkrar man sin själ? Jesus frågar: **VAD HJÄLPER DET EN MÄNNISKA OM HON VINNER HELA VÄRLDEN, MEN FÖRLORAR SIN SJÄL?**

Hur är det möjligt att vecka efter vecka, år efter år, ha möten och konferenser på det lokala, nationella och internationella planet, utan att för världen tala om att framför ligger det omutliga? Det finns ingen kulturoptimism i Bibeln. Det finns inte utrymme för några framtidsplaner för moder jord. Planeten är sparrad åt eld, och det kommer aldrig att bli något fridsrike på denna planet, så länge ärkeantagonisten och myteristen Satan har hand om rodet.

Framför allt genom skaror av andedöpta avfällingar, får han resurser att infiltrera också bland troende. Förtrolla, förhäxa, skapa förutsättningar för kvalificerade lögnar om Gud, lögnar om Jesus, Anden, människan, tiden och framtiden. Livslögnar, dödslögnar.

Satan retirerar inte för rytmer och

tempon. Tvärt om! Han ser gärna att vi använder musik och annat för att, om möjligt, hindra Guds Ord att verka. Han bombarderar människornas sinnen ideligen. Brutalt och hänsynslöst, så att de snart saknar möjligheter att lyssna på Guds Ord.

Jesus ställer inte upp i den konkurrensen. Han talar på samma sätt som alltid; milt och stilla: "Son, dotter, giv mig ditt hjärta!"

Detta tränger inte igenom i kyrk- kören eller ungdomsbrasset. Det tränger inte igenom i den konstnärliga förkunnelsen med social-etiska budskap, anbud och programförklaringar. Men hans röst hörs då man blir ensam, borttagen, reducerad, nollställd. Då hör man honom: "Son, dotter, giv mig ditt hjärta!" Eller: "Kommen till mig I alla som arbeten och ären betungade." Det gäller alla helvetesslavar som jagas och piskas av världsmakten och demonerna. Kom till mig, alla som förtrycks, försmädas, förtrollas. Kom till mig, alla som är betungade av kraven och bördorna. Som känner slaveriets fador under ekonomiska, moraliska och sociala bördor. Kom till mig!

Var finns vila för den trötta människospillra som Satan väntar att fösa till helvetet? Den finns vid Golgata. Där når honom icke förföljaren. Fly till fristaden Golgata! Förföljaren jagar dig, och den inre påfösaren är inte mild då han hetsar dig på grund av medvetna dåliga handlingar och dessutom en massa annat trassel som ligger i inbillningens värld. Satan viskar ond- ska in i din själ, då han verkligen vill betona att du är förlorad.

För dig finns ingen räddning. Det hjälper inte med sång, basarer, underhållning eller annat för att lösa problemet. Man måste komma in på ett nytt territorium, där en annan myndighet härskar än helvetesmak- ten, satansmakten, världsmakten.

Jesus sa: "Kommen till mig I alla som arbeten och ären betungade." Men han sa inte: Kom hit och ägna er åt lösdriveri och ett vagabondliv. Han sa: "Tagen på eder mitt ok" – sammanokas med en befriare. Sammanlänkas med en Frälsare som har resurser. Sammanbindas med en läkare. Fantastiskt! "Mitt ok är milt, och min börda är lätt!"

I Apostlagärningarna läser vi om vad som hände på pingstdagen. Människorna fick dödade stygn i hjärtat. Då hade de inte hjärtan av plast, som så många i vår moderna kultur har. Det går inte sjunga om

himlen med plasthjärta, och räkna med att änglarna ska jubla. Det går heller inte tala om helvete, och räkna med att människor ska bli gripna, om man har ett plasthjärta.

Må Gud ge oss tårar! Inte ord i första hand, utan tårar, så att vi kan sjunga om himlen med glädjetårar, så att vi kan vädja till syndaren med sorgens tårar och kärlekens kallande, famnande tårar. Inte självmedömkan, bitterhet eller besvikelsens tårar över dåliga affärer eller något annat som gått snett.

Jesus stod utanför historiens mest religiösa stad, dit man årligen vallfärdar för att komma till de heliga platserna och tillbedja Gud. Han hörde andra jubla och dansa. Hans tårar föll kvicksilverlänga till marken. Jesus grät. Det var inte besvikelsens tårar över att han inte haft framgång; att han inte blivit mottagen. Det var inte besvikelsens tårar över personligt misslyckande. Han grät och grät. Aldrig har sådana tårar runnit på denna jord som dessa. Han grät över sitt eget folk. Prästerskapet, vännerna, kyrkoledarna. De vilseförda och utslagna, de utnyttjade barnen.

Orden var få. Tårarna gjorde ord överflödiga. O att också du hade insett – o att du hade förstått din sökningstid i detta nu, i denna dag! Men du har inte velat. Varför? Nu är det fördolt för dina ögon. Vad du egentligen borde göra, ser du inte nu. Det är höljt i dunkel.

Ska vi bli matpredikanter, es-tradörer, eller ska vi bli väckelseförkunnare? Ska vi bli artistproffs för att underhålla, eller kittla människorna i

öronen; ge dem det de vill ha, istället för det Herren har sagt att de behöver. Ska vi bli populister, opportunist, mähän! Eller ska vi bli maranatavittnen som med ord och

handling ropar MARANATA! – du vår Herre, kom!

Är du mamma, pappa, vän eller förrädare? Har du förrått dina syskon, dina barn, din Frälsare, genom feghet och majestätsbrott? Har du kapitulerat och anpassat dig; i människofruktan dragit dig undan och tigit då du bort tala, och ägnat dig åt TV då du bort bedja? Eller något annat sällskapligt, folkligt, intressant, bildande eller vinstgivande. Lotto, bingo?

Vårt land står i lågor. Men inte den gamla elden som vi är vana vid. Det är den moderna laserelden som dödar utan att man ser. Som bränner upp utan att man kan upptäcka det med sina fem sinnen. Det är en osynlig helveteslåga som tar det andliga livet och reducerar människorna till animaliska driftvarelser.

Skriften säger att evakueringen kommer därför att Gud sätter stopp. Han måste sätta stopp, för att om han inte gör det, kommer intet kött att bli frälst. Men evakueringen är nära förestående. Församlingen ska gå för att möta sin förlossare.

Jesus säger: "De som voro redo, gingo in." De gick hem till Honom. Men det var inte i början på förberedelserna, utan efter avslutade förberedelser. De var redo. De som försökte sätta igång med att bereda sig när brudgummen kom, misslyckades. De nådde inte fram. De som

var redo gick in.

Ska vi lämna våra anhöriga och grannar åt helvetet? Det talas i Guds Ord om två som var ute på marken. En rycks upp, en lämnas kvar. Två satt vid samma kvarn och producerade. En togs hem, och en lämnades kvar. Två sov i samma säng – intim familje-

gemenskap. Den upplöstes i evighet. En togs upp, en stannade kvar i jätterdalen.

Det är inte hedningarna Jesus talar om i denna liknelse, utan him-

melriket. De som bekänner sig tillhöra himmelriket. Fem jungfrur. Femtio procent hela vägen. Sådana som var på väg. Sådana som bekände sig höra himmelriket till.

Kom ihåg Lots hustru, sa Jesus. Se på denna kvinna, som blivit så förstörd av den andemakt som härskade i staden Sodom som blivit hennes hem. Avsjälad, förskadad. Med hjärta av plast. Hon borde ha gråtit, gapat, hoppat, skrikit: Rädda mina barn! Hennes modershjärta skulle ha brustit i djupaste förtvivlan, om hon varit normal. Hon hade påverkats av den ande som bodde i Sodom. Nu var hon en förrädare, och kunde inte säga det hon borde.

Knappt kom hon iväg. Stegen var blytung, hon kunde knappt gå, men änglarna knuffade på henne, därför att det fanns en som bad: Abraham.

Mor och far, var ska era barn tillbringa evigheten? När Jesus kommer, töms BB-salarna. De små barnen som lever kvar i sin oskuld kommer att möta Jesus, utan droppar på huvudet från någon präst, för de hör himmelriket till, och ska följa med Jesus när han visar sig i skyn. Men de ungdomar som nått mogen ålder har drivits ut ur oskuldens lustgård, och vet att skilja mellan gott och ont. Hur ska det gå med dem? Orkar du som förälder tänka tanken, utan att röras, söka upp dem, fråga dem, gripa tag i dem, vädja till dem. Ska de gå förlorade? William Booth sade till frälsningsofficerarna: Måtte Gud göra er till själavinnare! Bästa sättet att bli det, vore om ni kom 60 sekunder till helvetet! Han menade att man måste se fasorna, verkligheten, dekorationerna, fictionerna, för att få rätt nitälskan för själs frälsning.

Det enda som kan befria oss från vanmakt och handlingsförklammning, är ett möte med Jesus vid korset, så vi kan förstå hur han värdesätter varje enskild individ: hur han kallar, väddar, ropar, förväntar sig att vi ska bli hans språkrör och budbärare i tiden; bemyndigade med försoningens ämbete och utrustade med gåvor för tecken och under, så vi kan överbevisa människorna att Jesus Kristus är uppstånden, och att han av Gud har gjorts till Messias och Herre för hela den mänsklighet som annars är hopplöst förlorad.

Sök Jesus! Öppna ditt hjärta för honom till förnyelse och ett frimodigt vittnesbörd om hans tillkom-melse!

JESUS *har* SEGRAT

Hela den värld vi lever i är neddränkt i lögn, och mörkret härskar här i tiden. Jesus sade att hela världen är i den ondes våld. Redan från början gav Gud en klar väg för människan. Då synden kom in i människosläktet fanns detta löfte; "kvinnans säd skall söndertrampa ormens huvud", och idag är djävulens makt besegrad. Jesus har vunnit seger. Löftet gavs redan från fallets dagar. En sådan fantastisk Gud har vi! Det handlar om för människan att välja rätt väg.

Både nu och då ställs vi inför ett val. Det är hela tiden två krafter som påverkar och vår enda frihet består i detta – att välja herre. Vad är det som ska ges utrymme i mitt liv, vad är det som ska driva mig?

Efesierna påminns om att innan de upplevde frälsning fanns det en furste som de följde och som de var drivna av. "De vandrade efter denna världs och tidsålders sätt i det att de följde fursten över luftens härmakt, över den andemakt som nu är verksam i de ohörsamma". Denna makt regerar över människan, genom att det som Gud redan från början hade gett henne aldrig fick gensvar i hennes liv. Därför ställs människan inför frågan: Ska Jesu budskap få något gensvar, skall ljuset segra i våra liv?

Guds tabernakel blev ställt bland människorna, dvs Jesus fick en kropp, enligt Hebreébrevet; "en kropp beredde du åt mig". Han hade funnits till före världen blev skapad, men kom ner till jorden när tiden var inne. Han kom för att ljuset skulle segra tillfullo. Det som redan var givet som ett löfte, det skulle nu segra. Jesus sade: Det är fullbordat!

Ordet blev uppenbarhet för människan genom Jesus Kristus; en kropp blev honom given. Därmed har det livgivande ordet kommit så nära, så man kan bara ta emot det där man befinner sig. Paulus undervisade när han predikade evangelium att Gud är så nära, så där människorna rör sig, där finns Gud. Fortfarande är det dock något som skiljer; det är synden. Människan erbjuds att motta Jesu Kristi försoning – det finns ett blod som renar. Det finns ett blod som renar från alla synder man har begått. Blodet fortsätter att rena och därför

kan vi med frimodighet proklamera att blodet renar i denna stund, för den som vandrar i ljuset, den som kommer till ljuset. Det står: "Ljuset lyser i mörkret och mörkret har icke fått makt därmed". Även om världen ser ut som den gör, kan vi proklamera detta. Mörkret tilltar alltmer, det blir så kompakt och tränger mer och mer in i människans sinne. Det kommer ändå aldrig att vinna seger, så länge som nådens dag varar för människan. Men nådatiden är kort. Vi är inne i en avslutning, församlingens uppgift är snart fullbordad.

Jesus hade makt här på jorden att förlåta synder, så han redan när han gick här nere. Han har makt över synden, Jesus har vunnit en fullkomlig seger. Ingen människa har varit så djupt sjunken att hon inte kan uppleva Guds kraft i sitt liv. Det finns något som överväger och övervinner och det är Jesu Kristi seger på Golgata. Han avväpnade fienden allt.

Det står om djävulen, den starke som bevakade sin gård och sina intressen och dem han hade till slavar. Men så kom en som var starkare och övervann den starke. Frihetens budskap går därför ut. Vem som helst kan bli frälst idag. Vem som helst kan gå ut från syndens fångenskap och fängelse, därför att Jesus har öppnat dörrarna. Hela mänskligheten kan bli frälst. Gud vill att alla människor ska bli frälsta. Låt ljuset segra i ditt liv och upplev att Jesus Kristus är den som fört fram liv och oförgänglighet fram genom evangelium.

Ta emot Jesus Kristus. Inte bara till frälsning, utan också till att gå vidare på trons väg. Kanske du står inför ett val, där du ska välja om Jesus ska få större utrymme i ditt liv. Frälsningen är ett pågående verk. Jesus är ju inte färdig med en människa för att hon blivit född på nytt, utan då begynner han ett verk i hennes liv och det slutförs den dag hon lägger ner vandringsstaven, eller när Jesus kommer. Men till dess är vi föremål för hans handlande om vi ger honom möjlighet. Tänk att man kan ge Jesus möjlighet i sitt liv, så att han får större makt och får bestämma mer. Det vill han göra med oss var och en.

Text: Tage Johansson

FJÄLL FÖLL FRÅN MINA ÖGON!

Det är förvisso hälsosamt och stärkande i fjällen!

Samlas man till bibelkonferens i massmedialt uppmärksammade Drevdagen (cirka två mil från norska gränsen) kan man få uppleva detta i såväl andligt som själsligt och kroppsligt mått. Maranatafolkets bibelkonferens den 22–27 juni på Drevdagens lägergård (se MR:s förra nr.) höll verkligen vad den lovade. Ty det var en bibliocentrisk och kristocentrisk konferens, där saker och ting ställdes på sin spets.

För mig blev den en milstolpe och en sporre till att fatta nya kvalitativa beslut med avseende på korsbärandet i Jesu Kristi efterföljd.

När jag kom till konferensen var jag svårt attackerad i mitt sinne och mycket nervös. Så här efteråt inser jag att det de facto var själafienden som ville störa friden. Hans lögnar kan ju vara oerhört sublima och ibland går man till och med på dem. Men plötsligt bryter det igenom. Det goda gudsordet penetrerar töcken och dimridåer och man får uppleva hur Sanningen gör en FRI.

Detta fick jag uppleva dels genom förkunnelsen och dels genom långa och ininspirerande samtal med bröderna (dessa samtal varade ibland ända in på småtimmarna, men vi var ändå pigga på morgonen.)

Det var framför allt de kvällsmöten

där broder Arne Imsen predikade som på ett speciellt sätt fick mig att tänka om på många punkter. Och det är ju det förnyelse handlar om: sinnets

förnyelse medelst Guds Ord, inte känsloupplevelser, även om de också har sin givna plats.

"Gräv – där – du – står" – budskapet om att vi har missionsfältet så nära inpå oss, att det i själva verket bara är en halvmeter betong som skiljer oss kristna från de potentiella frälsningskandidaterna gjorde ett outplånligt intryck på mig.

Det gäller att vara trogen där man står innan man börjar fantisera om Afrika eller Latinamerika. Gör vi vad tillfallet ger vid handen och sätter oss i rörelse så kan Gud leda oss vidare. Man måste ju ha styrfart om det skall fungera.

Lojalitetsproblematiken berördes också i ett av de laddade väckelsemötena. Kontentan av broder Arnes budskap skulle jag vilja formulera sålunda: Man måste lyda Gud mer än människor! Inga mänskliga lojaliteter får stå i vägen när Gud kallar oss.

Förkunnelsen var uppförande men också inspirerande. Den här sortens omvändelsebudskap behövs idag när öronkliarna bjuder ut frälsningen som en reavara, och när efterföljelsens pris inte betonas.

Något som berörde mig på ett mycket positivt och revolutionerande sätt var när pastor Arne Imsen trädde fram och erkände att han nog burit fram en del slag i gårdagens möte. Hur många förkunnare är ärliga nog att öp-

pet bekänna sådant? Han sade dessutom, apropå nyssnämnda möte, att "om man predikar så att folk ramlar ut genom fönstren och slår ihjäl sig, så får man också se till att man återuppväcker dem". Det kan ju stundom vara så att man känner sig knäckt av förkunnelsen, men då bör det också framhållas att det finns balsam i Gilead. Och det framhölls med all önskvärd tydlighet i denna konferens. Jag fick själv del av denna balsam efter att ha känt mig såväl knäckt som omskakat av förkunnelsen. Det heter ju om Jesus att Han inte utsläcker en rykande veke eller knäcker ett sönderbrutet rör. Vidare läser vi i Hebréerbrevet att det är bara oäkta söner som inte blir agade. 2 Tim. 3:16 (som jag f.ö. själv delade i ett av mötena) talar om att all skrift som är ingiven av Gud är nyttig till bestraffning.

IBland behöver vi tuffa tag om vi skall komma någon vart.

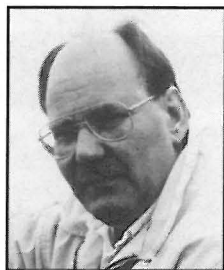
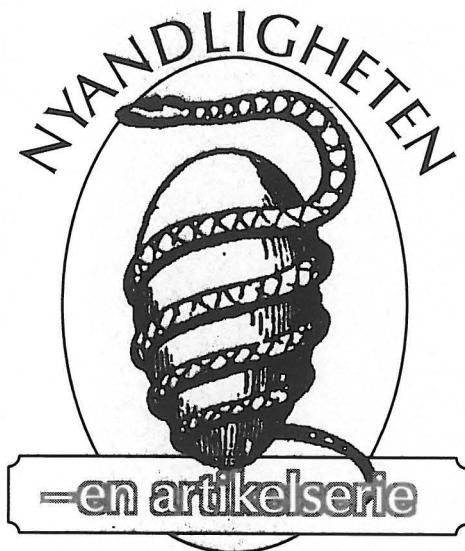
Det heter om Herren att Han kan sarga men att Han också förbinder. Pris ske Gud!

Via förbön medelst handpåläggning blev så ledarskapet inom Maranata – gemenskapen i Gävle välsignade med en kraftig uppmuntran i den Helige Ande, vilket härmed tacksamt erkännes. För min och broder Arne Björkmans del blev det mötet ett möte med Gud i dubbel bemärkelse.

Styrkt och förnyad, välsignad med fräsch frimodighet, har jag nu återvänt till ett Gävle som ivrigt lyssnar efter ljudet av glädjebudbärarnas fötter.

Tack för en VERKLIG troskonferens!

Larz Gustafsson

AV ARNE BJÖRKMAN

I det här numret av MR startar en artikelserie om de nyandliga rörelserna. Vårt syfte är att informera, avslöja och väcka.

Vad är det egentligen som sker idag? I den här översiktsartikeln visar vi på det antikeristliga, nyreligiösa utbudet i samhället.

I kommande artiklar ska vi informera om olika nyanliga rörelser, personer och företeelser.

EN KAMPANJ FRÅN MÖRKRETS RIKE

Mysticism, ockultism och satanism är urgamla kulturer. I vår tid har de åter blossat upp i en mängd olika nyreligiösa rörelser med skilda läror. Alla kan de föras in under namnet NYANDLIGHET.

Ibland använder troende lite slarvigt namnet "New Age" om alla de här nyandliga rörelserna utan att göra åtskillnad mellan dem. New Age är egentligen en frontorganisation i det stora nyandliga nätverket, dvs en nyandlig rörelse bland många andra nyandliga organisationer. Därför är det mer korrekt att använda ordet nyandlighet eller nyhedendom. Sedan är det riktigt att alla de här nyandliga rörelserna trots lite olika uppfattningar i lärofrågor strider för samma sak: den nya tidsåldern (the new age), dvs att den kristna tidsepoken ska avlösas av en nyhednisk. En del nyandliga rörelser bekänner sig till en västerländsk typ av hinduism och/eller buddism. Andra håller sig till den gamla västerländska ockultismen. Sedan finns det nyandliga grupper som blandar österländsk religion och västerländsk ockult-

tism i en enda osalig röra.

Nyandligheten menar att alla religiösa och ockulta uppfattningar har samma värde och endast är olika vägar att nå fram till ett högre andligt medvetande.

Anhängarna av de nyandliga rörelserna uttalar sig ofta föraktfullt om bibeln och den bibliska frälsningssynen.

–Det är gammalmodigt att läsa Bibeln, säger de. Idag gäller det att bli delaktig av det kosmiska medvetandet.

Kärnan i den nyandliga antikristreligionen är förnekandet av Jesus som försonare och frälsare.

Andevetenskap

I tysthet har mysticismen, ockultismen och satanismen följt mänskligheten fram till vår tid. Men idag har de som sagt blommat ut i skamlös ockult öppenhet. I vår tid är det populärt att vara med i någon nyandlig rörelse eller mediationscirkel. Det känns nämligen så positivt. Och vad som är sanning kan man ju inte så noga veta, menar många.

På 1700-talet blev ockultism, mysticism, sk andevetenskap och spiritism mer kända företeelser genom Emanuel Swedenborgs "andelära". Under 1800-talet kom så teosofin med sina starka österländska inslag och spiritismen, som kunde berätta att det var möjligt att få kontakt med de döda. I början av 1900-talet grundades

Antroposofiska sällskapet, en "andevetenskaplig" rörelse som anslöt sig till den gamla västerländska ockultismen.

Swedenborgs andelära

Emanuel Swedenborg, 1688–1772, var naturforskare, filosof och teolog. Efter naturvetenskaplig utbildning i England började han ge ut naturvetenskapliga och naturfilosofiska skrifter. Sedan han under ett par år gått igenom en religiös kris, påstod han att han fått kontakt med andevärlden. Han såg sig nu som en "profet" med uppgift att förklara Bibeln utifrån sina upplevelser av "andarnas riken". Det blev en andelära med spiritistiska inslag. I sina böcker försökte Swedenborg på ett vetenskapligt sätt beskriva andevärlden.

Spiritism

Spiritismen är en religiös rörelse, som menar att avlidna kan meddela sig med de levande genom sk medier. Bland spiritistiska fenomen kan också nämnas bordsknackningar, materialisationer, andemeddelanden genom automatisk skrift och ockult helande. 1842 blev spiritismen en massrörelse efter en serie knackningar i en by i USA. Den spiritistiska rörelsen nådde sin största utbredning efter första världskriget, eftersom man hävdade att man kunde erbjuda människor kontakt

med de döda.

Teosofi

1875 bildade ockultisterna Helena Blavatsky och H Olcott Teosofiska samfundet med huvudsäte i Indien. Genom teosofin ville Blavatsky och Olcott skapa en enhetlig världsåskådning genom att blanda ihop olika religiösa och filosofiska åsikter. Man kan påstå att teosofin är ett hopkok av buddism och hinduism, blandat med Blavatskys egna åsikter om och upplevelser av andevärlden.

Antroposofi

"Andeforskaren" Rudolf Steiner bildade 1913 Antroposofiska sällskapet. Det är en utbrytning ur teosofin och bygger till stor del på Steiners egna ockulta forskningar. Antroposofin är mer praktisk och social än teosofin. Antroposoferna är kända för sina waldorffskolor och läkepedagogiska institut för utvecklingsstörda barn och för sitt biodynamiska jordbruk. Med sina annorlunda idéer tränger de

också in på andra samhällsområden, t ex musik, teater och arkitektur. Det finns också en antroposofisk kyrka med katolska inslag som i Sverige kallas "Kristet samfund".

Nyandlig explosion

Idag har det skett en ockult expansion i världen. Aldrig förr har det varit så populärt att vara nyandlig. Många människor bekänner att de är sökare, att de tror på ett liv efter detta eller på en högre makt av något slag. Och kändisar träder fram i massmedia och propagerar för meditation och reinkarnationstänkande.

Nyandliga grupper växer fram som giftsvampar ur jorden. Men det som lärs ut är inte någonting nytt. I stort är det samma budskap som swedenborgare, teosofier, spiritister och antroposofier har att komma med. Man tror på reinkarnation, astrologi, spiritism och att människan kan förädla sig själv genom meditation och andra andliga övningar.

De nyhedniska religiösa rörelserna är numera så många att det inte går att räkna

upp dem. Nyandligheten består alltså av ett brett sortiment av löst hopkopplade grupper med lite olika åsikter. Men de kämpar alla för att "den nya tidsåldern" (the new age) ska avlösa den kristna tidspoken. De nyandliga rörelsernas styrka ligger i deras förmåga att bilda ett nätverk för att nå sitt gemensamma mål. En känd förespråkare för nyandligheten, Marilyn Ferguson, kallar det nyhedniska nätverksbygget för en "öppen konspiration".

Martinus och TM

Som exempel på större moderna nyandliga rörelser kan nämnas Martinusrörelsen och Trancendental meditation (TM).

Martinusrörelsen tycks vinna en hel del anhängare genom sina "kosmiska analyser", som är hinduism i västerländsk tappning, blandad med dansken Martinus egna iakttagelser i andevärlden. Martinus citerar gärna Bibeln och Jesus i sina "kosmiska analyser", men på samma gång förnekar han Jesu gudomlighet, försoningen och den bibliska frälsningssynen. Han talar också om ett kommande fredsrike på jorden, då fred, jämnlighet och broderskap ska råda i alla nationer, som tillsammans bildar en federation, vilken står under kontroll av en världsregering.

TM-rörelsen är en mer känd organisation. Den anses vara en tvilling till spiritismen. TM är en meditationsrörelse. De som börjar med TM-meditation får ett hemligt ord, sk mantra, att koncentrera sig på. Det har avslöjats att de här orden kommer från urduspråket och är namn på olika hinduiska gudar. Meditatörerna riktar alltså ett "kom" till en demonisk andevärld.

Den ockulta kulturen

En del samhällsforskare menar att intresset för mysticism, ockultism och satanism är en del av motkulturen i samhället, dvs ett slags ungdomsprotest. Men undersökningar i USA visar att det nyandliga intresset är störst hos medelklassamerikaner över trettio år. Och den nyandliga författarinnan Marilyn Ferguson säger att de ockulta kommer från alla åldersgrupper och inkomst- och utbildningsnivåer. Hon nämner lärare och kontorsarbetare, berömda vetenskapsmän, regeringstjänstemän och lagstiftare, konstnärer och miljonärer, taxichaufförer och berömdheter, ledande personer inom medicin, undervisning, juridik och psykologi.

Även i Europa sträcker sig det nyandliga intresset utanför ungdomskulturen. Eva Lundgren, forskare i Uppsala som studerat de satanistiska rörelserna, hävdar att t.ex. djävulsdyrkarna ofta finns mycket högt upp på den sociala stegen.

60-talsförändringen

I bibeln får vi lära oss att en öppen tillbedjan av de kosmiska makterna ska ske strax före Antikrists tid. Det är den till-

De nyandliga är kraftigt påverkade av österländska religioner, där "gudarna" är många. Lika många som de nyandliga rörelsernas olika läror. Men deras gemensamma nämnare är upproret mot Bibels Gud och hans son Jesus Kristus.

Jesus sade: -Jag är världens ljus. Den som följer mig, han skall icke vandra i mörkret utan skall ha livets ljus.

bedjan vi ser i de nyandliga rörelserna idag. Och det var 60-talets moraliska förfall som öppnade dörrarna för den.

Om vi iakttar samhälls- och kulturutvecklingen från och med 60-talet, ser vi att tre onda ting följs åt.

1. Gudsföraktet och det moraliska sönderfallet i samhället.

2. Det ökade våldstänkandet i världen.

3. Mottagligheten hos människorna för ockultism och satanism.

Under 1960-talet bröt alltså någonting nytt fram i samhället. Upproret mot Gud eskalerade. Vi fick knarkradikaler, studentvänster, sex- och abortradikalism och österländska mediationsgrupper. Nyandlig facklitteratur och ockulta romaner började spridas i samhället.

Ingen ungdomskultur

Under 60- och 70-talen började den nyandliga propagandan tränga in i kulturlivet mer än någonsin tidigare. In i litteraturen, filmen och musiken. Barn, ungdomar och äldre började utsättas för en kraftig och målmedveten ockult påverkan.

Enligt New York Times såldes i USA i slutet av 70-talet varje år över tre miljoner böcker om ockultism och näraliggande ämnen. De amerikanska varuhusen tillhandahöll nyandlig litteratur och ockulta boklådor öppnades över hela kontinenten. Vid samma tid prenumererade ca tre miljoner västtyskar på ockulta tidskrifter, medan hela sju miljoner människor i Västtyskland påstod sig sympatisera med sk hemliga vetenskaper.

I slutet av 70-talet fanns också i Sverige ett ganska stort nyandligt intresse, som har ökat med åren. Och ockulta bokaffärer startades i flera svenska städer.

Vid jultiden 1981 drabbade t ex en bok om en djävul de svenska småbarnen. "Den snälle herr Djävul" hette den och var skriven av den kända tyska författarinnan Christine Nöstlinger. Boken vände upp och ner på människors villkor att det finns en ond andemakt, som är orsaken till mycket råhet i världen.

"Sagan om ringen" och andra bestsellers av den engelska författaren Tolkien har av böckernas svenske översättare, Åke Ohlmarks, betecknats som litteratur med direkt ockult handling.

Den norska författarinnan Margit Sandemo tillhör också de ockulta skribenterna. Hennes stora produktion av snabbt hopradsade häften om människors möte med elementärvärlden säljs i varuhus och pressbyråskiosker över hela Sverige. Sandemo har i en tidningsintervju berättat att hon får hjälp från andevärlden att skriva sina berättelser.

Marianne Fredriksson heter en populär nyandlig svensk författarinna. Hennes första bok "Evas bok", kom ut 1980. Idag toppar Marianne Fredriksson bästsäljarlistorna, och hennes böcker lånas flitigt ut på biblioteken. Hon säger i en tidningsintervju:

- Vi lever i den naturvetenskapliga mytens slutfas. Kvinnorörelsen, miljörörel-

sen, den nya andligheten förebådar den stora moderns återkomst. (Morgonbris -90/2)

Ovannämnda böcker och liknande kan för många människor bli inkörsporten till ett ockult intresse och vidare sökande på den nyandliga vägen.

Våld och ockultism i filmen

Filmindustrin höll en hygglig nivå fram till 60-talet, då plötsligt vulgariteten eskalerade på biodukarna. Och när "sedlighetsparagrafen" avskaffades 1970, vällde porrvågorna in i landet. Med knark- och

De nyandliga sprider sina villoläror – medans de kristna sover.

sexliberalismen följde det råa filmvåldet. Och med filmvåldet ökade gatuvåldet, vilket i sin tur ledde till ännu grövre våldsscener i filmerna. Våldet och omoralen ökade i samhället. Människor blev mer och mer mottagliga för ondskan.

Då de första "seriösa" filmerna om ockultism och satanism – t ex Rosemarys baby där en kvinna blir gravid med Djävulens son – gjorde segertåg på all världens biografer, slogs dörrarna upp för demonisk påverkan av filmpubliken.

Till slut var våldet och vulgariteten i filmerna så ohyggligt att till och med en av filmcensurans värsta fiender, journalisten och f d filmkritikern Jonas Sima på Expressen, röt till i en skarp artikel 1992:

"Nu får det vara nog. Stoppa filmvåldet – med våld. Jag mår illa av våldsfilmer, jag blundar för bloddrypande scener, brutaliteterna ger mig ångest. Det räcker nu."

Seriemagasin, böcker, musik och filmer och tv-program med våldsinslag, mysticism och ockultism påverkar människor mer än vi tror. Och de ofrälsta kan inte skilja mellan rätt och fel, mellan ljus och mörker. De är andligt blinda. Medvetet eller omedvetet öppnar de sig för demonisk påverkan.

Satanismen

Våld och ockultism ökade alltså i samhället. Med tiden kom skrämmande rapporter från USA som berättade om våldtäkter och blodoffer. Om barn som mördat sina föräldrar och föräldrar som mördat sina barn. Allt i Satans namn. USA-polisen kunde beskriva grupper som dyrkade Djävulen.

Även i Sverige inträffade underliga ting. På Brottsförebyggande enheten i Solna kom ett par poliselever i kontakt med satanismen. De blev skrämde och intresserade, började forska i ämnet och skrev en avhandling – ett elevarbete – för Polishögskolan.

I avhandlingen kan man läsa att "Vattumannens tidsålder eller New Age är samlingsnamnet för hela den nutida sataniska rörelsen". Ett viktigt namn i samband med satanismen är Aleister Crowley, som kallades "det stora odjuret". Han gjorde anspråk på att vara vildddjuret i Uppenbarelseboken och kallade sig själv "The Great Beast 666". Enligt avhandlingen utförde han regelbundet ritualmord på barn i sin funktion som "satanisk överstepräst". Innan han avled 1947 hann han starta satanistkyrkor i många amerikanska städer, bl a i Hollywood.

Ett annat viktigt namn inom den sataniska rörelsen är Anton Szandor Lavey. Han anses vara satanismens främste teoretiker. Han grundade den allra första officiella satanskyrkan, Church of Satan, och skrev The Satanic Bible, som blev en bestseller, när den kom ut i slutet av 60-talet.

Kända sponsorer

I polisernas avhandling nämns Lucis Trust, som har det enda religiösa kapellet i FN-högkvarteret i New York. Organisationen grundades ursprungligen som Lucifer Trust i London 1922, men bytte namn för att dess karaktär inte skulle vara så uppenbar. Understödjare/sponsorer är bl a Robert McNamara, f d försvarsminister och världsbankschef, Rockefellerstiftelsen och Thomas Watson IBM, f d ambasadör i Moskva.

Lucis Trust sponsrar själv följande frontorganisationer: FN-föreningen USA, Världsnaturfonden Storbritannien, Greenpeace International, Greenpeace USA, Amnesty International, Unicef.

Den mest kända satanskulten i England är Ordo Templi Orientis, OTO. Liksom Lucis Trust är OTO ett resultat av Aleister Crowleys arbete. OTO- anhängarna påstår att deras organisation är en avläggare av tempelriddarna och antyder därmed att de står under beskydd av högt uppsat-

ta frimurare i England.

I avhandlingen får vi också veta att de mest omskrivna grundarna av "New Age-rörelsen" är Dostojevski, Nietzsche, Munthe och Crowley. Också Adolf Hitler och Herman Göring nämns som anhängare av samma kult.

Häxkonster

Den s k Wicca-kulten nämns också. Den dök upp tidigt under efterkrigstiden och "är en tillåten organisation för befrämjande av häxkonster". Wiccans mest betydande sponsor i USA är den anglikanska kyrkan, påstår poliseleverna.

Som vägröjare för Wicca-kulten nämns bl a sånggruppen The Beatles och rockbandet Rolling Stones. Som demoniserade sångare anges också Nina Hagen och Alice Cooper. Poliserna påpekar i sin avhandling att man på vilken hårdrockskonsert som helst får höra hur publiken uppmanas att våldta och mörda i Satans namn.

I USA anklagas hårdrocken för de alltmer ökande siffrorna av sataniska mord och självmord och för de kraftiga våldstendenserna i samhället.

Satanism sprids också genom serietidningar för vuxna. En som nämns är Epix. Tidningen sprider ut en blandning av sex, våld och magi.

Woodoo

Woodoo kallas en primitiv och mycket ondskefull typ av satanisk tillbedjan. Woodoon uppstod i Afrika och fördes med negerslavar till den amerikanska kontinenten. Bland annat är den mycket utbredd på Haiti i Västindien.

I woodooreligionen spelar trummorna en central roll. Med dem tillkallar man andar.

En person som besökte Haiti, råkade på ett skrämmande sätt få se resultatet av en woodoorit. Han berättar:

"Tidigt en morgon var det stökigt på Hotell Oloffson där jag bodde. En amerikan, som varit med om en woodoonatt, kom tillbaka, krypande uppför trapporna på alla fyra. Under nattens lopp hade han blivit övertygad om att han var en häst. Läkare tillkallades. Amerikanen fick en injektion. Ingen reaktion. Han fick en spruta till. Fortfarande ingen reaktion. Amerikanen var fortfarande en häst, skrek och gnäggade! Läkaren skakade på huvudet och gick. Så småningom föll amerikanen i sömn. När han vaknade på eftermiddagen hade han inget minne av vad som hänt under de tidiga morgontimmarna. Det hela var oförklarligt för den oinvigde." (Gilmark)

I samma bok berättar författaren om en woodooafton i Brasilien, som hon själv fick uppleva:

"Hade jag vetat något om det som skulle hända, hade jag tackat nej. Det var en fruktansvärd upplevelse!

Det var sent på kvällen, och vi kom till ett litet hus i slummen. Vi släpptes in i ett litet rum, där det satt omkring tjugofem människor på golvet och på träbänkar. Rummet var dåligt upplyst, och först rådde en absolut tystnad som var skrämmande.

Så började trummorna. Olika trummor hamrade fram en rytm som liksom laddade upp hela atmosfären. Det fanns ingen glädje, inga leenden, ingen mjukhet. Stämningen var kuslig.

Plötsligt kom mediet in på jordgolvet. Han snurrade runt, skakade på kroppen, eggade upp sig till extas. Hela tiden manade trummorna på, hektiskt och entonigt. Mannen svettades och rörde sig rytmiskt för att till sist sjunka ned på golvet i trans.

Trummorna avtog något, och en av de närvarande gick fram till mannen, som satt och vaggade med benen i kors. Min guide översatte vad som sades:

– Min dotter är död, grannen har dödat henne, jag vill ha hämnd, jag vill att gudarna ska straffa min granne.

Han viskade grannens namn och sträckte fram en bur, där en liten kyckling pep förskräckt.

Mediet tog kycklingen, vred nacken av den, slet med tänderna upp offrets strupe och lät blodet spruta över bröstet. Han smorde in sig med blodet, slängde ifrån sig kycklingen, som ännu sparkade, och så började han skrika och nedkalla gudar-

Den egyptiska gudinnan Isis, en av symbolerna för nyandlighetens läromässiga förvirring. "Ta er tillvara för de falska profeterna" sade Jesus.

nas hämnd över grannen.

Jag mätte illa men kunde inte gå.

Så kom nästa man fram och hade en duva med sig. Jag har alltid tyckt om duvor för deras milda ögons skull. Samma scen utspelades. Mediet vred nacken av duvan, slet upp bröstet på den med tänderna och smorde in sig med blodet.

Han åkallade gudarna. En ohygglig syn där han satt i fladdrande eldsljus med blo-

digt bröst och blodigt ansikte och med lyftade blodiga händer.

Jag vämjades fruktansvärt, kände mig sjuk, men min guide sa att vi inte fick lämna våra platser och störa 'seansen'.

Resten av föreställningen såg jag inte, jag slöt ögonen, gömde ansiktet i händerna.

Då vi lämnade 'seansen' låg omkring tjugofem små oskyldiga offer med uppslitna strupar kring mediet. Blodlukten, svettstanken och det evinnerliga trummandet förföljde mig länge." (Gilmark)

Rituela övergrepp

Polisen i USA har börjat använda sig av en ny brottskategori nämligen "sataniska brott". En amerikansk polisman uppger att åtta av årets dagar tycks ha särskild betydelse för satanisterna. Bl a kyndelsmässodagen, vårdagjämningen och vintersolståndet.

För att dra in barn i satanismen använder djävulsyrkarna sig av olika rituela övergrepp. Minderåriga flickor har berättat om låtsasbröllop med män, som bär masker eller gethuvuden. Deltagarna är då klädda i ett slags skrudar. De tänder ljus, ritar pentagram, använder upp- och nervända kors eller hakkors. Och för att behaga Satan dricker man blod från djur och människor.

Enligt polisernas avhandling mördas i England 4000 barn varje år av satanister. Och i USA lär det försvinna 180 000 barn varje år, dvs tio procent av de barn som rymmer hemifrån. De 180 000 barnen plus 50 000 andra som kidnappas faller offer för satanister, misstänker den amerikanska polisen.

Från och för Mörkets rike

Det okulta utbudet inom kulturlivet och de nyandliga rörelsernas uppkomst är en del av den nyhedendom som utbreder sig i världen idag. Ju närmare tiden för Antikrists framträdande kommer, dess ivrigare försöker de kosmiska makterna påverka och suggerera människorna med sin hedniska lära. Satan vill skapa en motto till den sunda evangeliska tron på Jesus som försonare och frälsare.

Den nyandliga expansionen i samhället är varningsmärken för oss troende. Vi måste bli medvetna om att det rör sig om en

massiv indoktrineringskampanj från och för mörkets rike. Nu bör en kraftig evangelisk moteld sättas in för att rädda så många ofrälsta människor som möjligt in i Guds rike.

Källor: *New Age* av Torbjörn Freij, *Lucifer-länken* av Joseph Carr, *Satans plan för världsherravälde* av Texe Marrs, *Satanism – avhandling för Polishögskolan, Sönder av Astrid Gilmark*. Tidningsartiklar.

KROSSA

AV LARZ GUSTAFSSON

ORMENS

HUVUD

Jesus sade: "Se, jag har givit eder makt att trampa på ormar och skorpioner och att förtrampa all ovännens härs-makt, och han skall icke kunna göra eder någon skada." (Lukas 10:19)

När vi trampar kan vi emellertid inte trampa hursomhelst. Det krävs precision i trampandet – biblisk precision.

Vill man ta kål på en orm gäller det att krossa huvudet på den. Trampar du ormen på svansen kan den bita dig i benet och förgifta dig. Det vill säga, samma sak händer som när du kastar pärlor för svinen; de vänder sig om och sargar dig.

I 1 Mosebok 3:15 läser vi om Herrens löfte då det gäller ormen. Det heter, att kvinnans säd skall söndertrampa ormens huvud. Detta ägde rum när Jesus Kristus, Guds Son, uppstod från

de döda och tog ifrån Satan – den gamle ormen – nycklarna till döden och dödsriket.

I samma skriftställe heter det visserligen, att ormen skall stinga kvinnans säd i hälen. Men detta syftar på själva korsfästelsen, som ju *föregick* uppståndelsen. Det var *Gud* som uppväckte Jesus från de döda. Han stod med andra ord icke upp i egen kraft. Det var *Guds kraft* som gjorde att Jesus Kristus *trots* att Han var ormstungen, kunde uppstå från de döda.

Idag sysslar många kristna med att trampa på ormens *svans* istället för att sätta in stötarna mot huvudet, dvs själva huvudproblemet. Det är att spänna vagnen före hästen och att angripa symptomen istället för sjukdomen (roten till det onda). Vad är det då man gör när man börjar i fel ände?

Man talar om "kristen moral och etik" och man menar om bara syndarnas moralnivå höjs ett par snäpp så får vi ett "ett kristet samhälle".

Om vi skapar opinion mot aborter och annan norm- och sedeslöshet, så får vi syndarna att tänka om. Sådant jagande efter vind får emellertid bara motsatt effekt. Det har med lagens förbannelse och syndarnas katastrofala andluiga tillstånd att göra. Upproret ligger inbakat i själva syndanaturen.

En varg är en varg oavsett om man kör en locktång genom pälsen på den och kallar den ett får.

Jesus hävdade: "Om en människa icke bliver född på nytt, så kan hon icke få se Guds rike". (Johannes 3:15)

Nationer och samhällsstrukturer kan inte kristnas, men individen kan få sin vilddjursnatur utbytt. Istället för

stenhjärtat får han/hon i pånyttfödel-
sen ett hjärta av kött och blod.

Ty grundproblemet är ANDLIGT.
Den fallna naturen får människan att
handla egoistiskt och i uppror mot
Gud. Den nya naturen, som Gud vill
inplantera i människan i pånyttfödel-
sen, vill lyda Gud och står i opposition
till ormen och allt ormen represente-
rar, t.ex. den egoism och materialism
som får människor att offra sina barn
på abortaltaret.

Därför sade Jesus: "Ve eder, I skrift-
lärde och fariséer, I skrymtare, som
gören det yttre av bågaren och fatet
rent, medan de inuti äro fulla av vad I
haven förvärvat genom rofferi och
omättlig ondska! Du blinde farisé, gör
först insidan av bågaren ren, för att *se-*
dan också dess utsida må bliva ren."
(Matteus 23:25–26)

Man måste börja i rätt ände! Syndaren
måste få en ny drivkraft i sin inre
värld. Guds Ord säger, att var och en
som *drivs av Guds Ande* är Guds barn.
(Rom.8:14)

Den döda, opånyttfödda anden kan
aldrig acceptera Guds vilja. Syndaren
kan apa efter och plagiera, lägga sig
till med religiösa åthävor och choser,
men om han eller hon inte blir för-
vandlad på DJUPET så kvarstår roten
till det onda. Ormens huvud har inte
blivit krossat i den människans liv. *In-*
sidan av bågaren har inte blivit ren-
gjord. Reningsmedlet är Jesu blod!

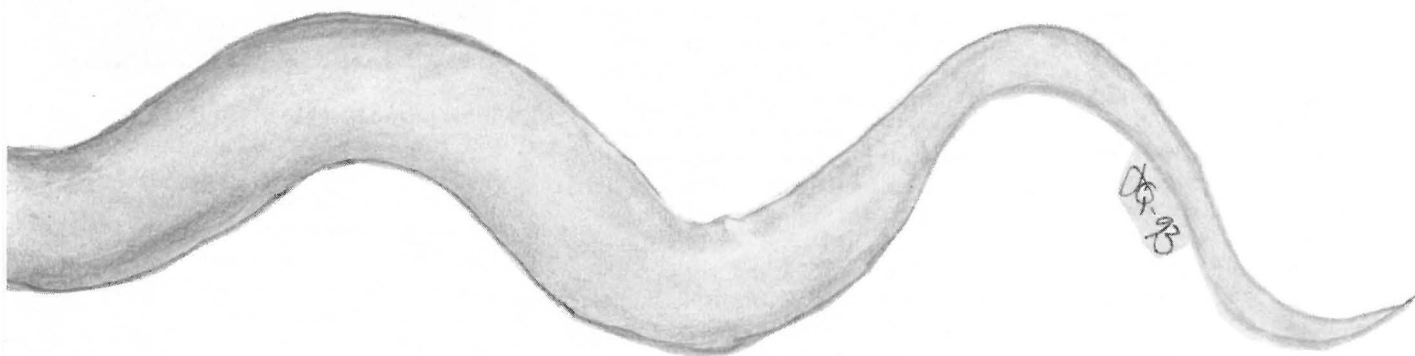
Om Guds församling inriktar sig på
ormens HUVUD istället för på svan-
sen, dvs på missionsbefallningen istäl-
let för på opinionsbildning och Moral
Majority–inspirerat vitmenande, får
vi se verklig förvandling.

Djup ropar till djup och vad hjälper
det en människa om hon vinner hela
världen men förlorar sin själ?

Skrapandet på ytan är dömt att miss-
lyckas. Men om vi först söker Guds ri-
ke skall vi också få allt det andra som
vi längtar efter att se manifesterat. Då
gäller det ju först och främst att kom-
ma in i Guds rike, vilket man ju, som
vi redan konstaterat, gör genom på-
nyttfödelser.

Man kan inte via opinionsbildning
och politiska reformer bygga upp och
etablera Guds rike. Guds rike är invär-
tes i eder, sade Jesus. Han sade också
att Guds rike icke kommer på sådant
sätt att det kan förnimmas med ögo-
nen. (Lukas 17:20–21)

Lokalförsamlingens uppgift är att
bedja och predika evangelium. Det är
där det börjar.

Ill: JQ

Tältmöten!

På Bällsta MissionsCenter

Bällstavägen 100 vid Solvalla, Bromma

25 aug – 5 sep

VÄCKELSEMÖTE varje kväll 19.30

VITTNESBÖRD • SÅNG • FÖRKUNNELSE

MEDVERKANDE: ARNE IMSEN, Folke Jacobsson, Hans Lindelöw, Robin Widén,
Tony o. Orquidia Eriksson, Arne Björkman, Mikael Eliasson, Peder Blom, Stina
Fridolfsson, Ulla Näsholm m.fl.

Dieter Röhl:

BÖN EFTER GUDS VILJA

I Efesierbrevets sjätte kapitel betonas på ett överväldigande sätt vikten av att bedja.

"Gören detta under ständig åkallan och bön, så att I alltjämt bedjen i Anden och fördenskull vaken under ständig uthållighet och ständig bön för alla de heliga" (Ef. 6:18)

Paulus var medveten om den tröghet som är allmän när det blir fråga om att bedja. Men varför är denna ständiga, uthålliga bön så nödvändig?

Det finns en djävul. Han är beständigt inställd på att bringa Guds barn på fall. Slutar ett Guds barn upp att bedja, kommer djävulen snart att få vederbörande på fall. I fortsättningen talar aposteln om de olika delar som ingår i vapenrustningen, och som vi alltså skall ikläda oss med om vi skall kunna hålla stånd mot djävulen och hans listiga angrepp.

Vi måste uthålligt bedja, ty det är den väg som är bestämd för oss att få saker och ting. Hemligheten till att det brister så mycket i vårt liv och vår verksamhet, är försummad bön.

Jakob säger i sitt brev: "I haven intet, därför att I icke bedjen". (Jak. 4:2)

Här finns förklaringen till den svaghet och det armod som utmärker så

många kristna. Man försummar att bedja.

Paulus skrev till församlingen och enskilda om att han bad för dem. Vi förstår att han ägnade mycken tid och kraft till att bedja. (Rom. 1:9, Ef. 1:15, 1 Tim. 1:3)

Läs vidare i Luk. 6:12: "Så hände sig på den tiden, att han gick åstad upp på berget för att bedja; och han blev kvar där över natten i bön till Gud.

Det finns ett viktigt skäl till att vi bör bedja, uthålligt och beständigt. Det är att bön intog en så framträdande plats i Jesu liv på jorden. Det finns många andra anledningar till att vi skall bedja, uthålligt och beständigt. Bön i Jesu namn är det sätt på vilket Jesus lärde sina lärjungar att bedja, för att deras glädje skulle bli fullkomlig.

Detta framhåller Jesus enkelt och vackert i Joh. 16:24, där vi läser: "Hitills haven I icke bätt om något i mitt namn; bedjen, och I skolen få, för att eder glädje skall bli fullkomlig." Varje bön i Jesu namn ger oss kontakt med Gud.

Guds frid, som övergår allt förstånd, kommer att bevara våra hjärtan och tankar i Kristus Jesus.

Det är så underbart.

Ett rop från evigheten når dig! Guds outgrundliga KOM till varje människa. Gud är angelägen att återknyta kontakten med sina fallna, vilsegångna och förlorade barn. Den förlorade Gudsrelationen måste upprättas igen, gemenskapen med Gud återknytas. Den Gud som skapat varje människa – till sin avbild och till att leva i hans närhet – söker henne. Fridlösheten, oron och ångesten styr sinnena, så länge människan vandrar på främmande vägar långt borta från sin Herre och Skapare.

"Vad ska du göra med Jesus?". Frågan är personlig. Jesus Kristus som kom till jorden för att människan skulle få möjlighet att återknyta kontakten med sin Gud, Skapare och Herre. Vad ska du göra med honom, det erbjödande

Susanne Eliasson:

LÅT BARNEN FO

Föräldrarna kan inte alltid se klart vad deras barn bäst behöver. En mor vill gärna se sitt barn litet och hjälplöst. I församlingen får vi hjälp med barnens andliga fostran.

Mamma har jag varit i snart tolv år, och barn i Pilgrimsskolan har jag haft i sex år. När jag idag blickar tillbaka på dessa år med denna förmån att få ha mina barn i församlingen, så kan jag gråta förkrosselsens tårar av ödmjukhet inför den nåd som har blivit mig beskär.

När barnen var små, såg jag det inte så självklart att ha hemundervisning. Frågor som jag idag anser obetydliga, hopade jag upp framför mig. Exempelvis betyg, lärare, osv. Sådana frågor har faktiskt löst sig, och kommer att lösa sig. Jag var som sagt något tveksam inför beslutet. När Paulus, vår äldste son började skolan (ett år för ti

Ulla Näsholm:

GUD ÄR ANGELÄGEN!

han lämnar och det nya liv han räcker till den som omvänder sig, kapitulerar och tar emot?

"Alla har syndat" – står det i bibeln. Men Jesus har tagit all synd på sig, han bar dem upp på korset. Jesu blod är lösen för synden, hans blod renar från all synd. Då måste människan acceptera Jesus och det verk han har gjort på Golgata. "Ifråga om synd, ty de tro icke på mig". Jesus uttrycker det så i sitt eget ord. Jesu verk gör det möjligt för var och en att bli frälst, försonad, renad och befriad. Synderna kan utplånas – om människan tar emot Guds erbjudande. Vad ska DU göra med Jesus? Den enda synd som kan skilja människan från Gud är att hon inte tror på Jesus. Tror på honom som har burit synden för hela mänskligheten och ger frälsningens gåva fritt och för intet. En gåva som kan förkastas eller mottagas.

"Han kom till sitt eget och hans egna togo icke emot honom". Orden är hämtade ur Nya Testamentet – en tragisk resumé över hur judafolket mottog sin Herre och Messias. Visst hade de väntat och bidat honom, Gamla Testamentet är fullt av löften om hans kommande. Han som skulle komma för att lossa det politiska oket, kasta ockupanterna i havet och befria landet, ge dem en ny konung som åter

skulle göra landet rikt, starkt och mäktigt.

Det var inte på det sättet Jesus Kristus kom för att upprätta sitt rike. De som "lusläst" lagen, kände till skrifterna och visste vad Gud lovat, kände inte igen Jesus när han kom till jorden. Han kom för att frälsa och försona, för att upprätta sitt rike bland människorna, ge kunskap, gemenskap och frid i det att kontakten med Gud återknöts. Men Jesus togs inte emot av de skriftlärde, av dem som kände till Guds bud, löften och lag.

Och erbjudandet gick till hedningarna. Nu kan alla människor bli frälsta. "Gud vill att alla människor ska bli frälsta och komma till kunskap om sanningen." Sanningen om sig själv, sin egen synd, men också vem Jesus är och vad han förmår.

"Han kom till sitt eget och hans egna togo icke emot honom". De kände inte igen honom, han var inte den de föreställt sig och de ville inte tro att det handlade om inre befrielse, om gudsgemenskap och ett rike som inte var av denna världen. Så handlade judarna vid den tiden, men hur agerar människan idag – hedningen som fått frälsningserbjudandet och gåvan att leva i ostörd gudsrelation, kärlek, frid och försoning?

Vad gör DU, hur handlar du, vad ska

du göra med Jesus? I bibeln finner vi att den som ställdes inför frågan gick till Jesu fiender för att få ett svar. Det egna hjärtat som anade och visste svaret stod utan möjlighet att ge sanningen rätt. Pilatus fick svar av religionens stormästare, lagarnas och ceremoniernas utforskare. Han nöjde sig med detta och handlade därefter. "Korsfäst honom", ljöd det från de i skriften förtrogna – de som kallades Guds folk och som borde anvisat vägen till Gud och gemenskap med honom. De avvísade Gud när han kom till dem i synlig gestalt. Upprepa inte misstaget. Låt inte andra välja för dig!

Människor ställs inför vägsval, det gäller nya uppbrott och nya stycken att tillryggalägga. Val som är viktiga och gäller både för tiden och evigheten. Vad man ska göra med Jesus – ta emot honom eller korsfästa honom – något annat alternativ ges inte. Det går inte att vara neutral eller gå den gyllene medelväg som man ofta kallar bristen på beslutsamhet eller rädsla för att ta ställning.

Idag är frälsningens dag, idag är den välbehagliga tiden. Det är den tid som står till förfogande. Idag. Morgondagen vet människan inget om. Men idag kallar Jesus till frälsning. "Var och en som åkallar Herrens namn, han skall varda frälst!".

STRAS I FÖRSAMLINGEN!

dig), var jag bortrest. Efter ett par dagar fick jag via telefon av min man Mikael veta att Paulus börjat Pilgrimsskolan! I samma stund som han började, försvann tvivlen, fastän jag inte ens fått vara med och bestämma!

Det har visst inte varit utan kamp under dessa år. Det skulle vara omöjligt för oss att komma vidare annars. Pilgrimsskolan är inte en skola som varar mellan 8.00 och 15.00; inte heller mellan måndag och fredag eller från augusti till juni. Nej, Pilgrimsskolan är så mycket mer. Kunskaperna i matte, OÅ, svenska osv., är av obetydligt värde i jämförelse med att barnen får frostras i en kristen miljö.

Jag skulle vilja säga att det räcker inte med bara en kristen miljö. Det bör vara en miljö där den helige Ande är verksam. Var är det möjligt för barnen att få en sådan start i livet? Jo, endast i församlingen.

Jag har den senaste tiden tänkt på Hanna, som lämnade sin son i templet att få fostras till en Herrens tjänare. Det hon gjorde, kan inte ha varit så lätt för en mor. Det var ju dock första barnet, efter många års ofruktbarhet. Dock fick hon med denna lydnadshandling välsignelse, genom att hon fick flera barn.

På samma sätt får vi i församlingen hjälp i den andliga fostran av barnen.

Kanske jag själv inte alltid kan se klart vad mitt barn behöver bäst. Som mor vill man ju gärna se sitt barn som litet och hjälplöst länge; men tack och lov, genom Pilgrimsskolan i församlingen får jag hjälp och stöd, vilket man som förälder behöver för att fostra barnen till vittnen.

Sist och slutligen blir ju inte barnen frälsta genom föräldrarnas rättfärdighet. Nej, de måste gå igenom samma frälsning som vi; samma kamp för att få uppleva nåden i Jesus Kristus. Då kan vi tillsammans med våra barn få stå bland de slutfrälsta en dag. Amen.

LEVANDE VÄCKELSESÅNG PÅ KASSETT!

60:-/st

- ☐ "HÄRLIGT FRÄLST"
Studioinspelad solo- och duettsång
- ☐ "JESUS LEVER"
Hans Lindelöw sjunger
- ☐ "JESUS FÖRLÖSTE MIN SJÄL"
Live-inspelad församlings-, solo- och duettsång
- ☐ "HALLELUJA, HALLELUJA"
Pilgrimsskolans barn sjunger

KRYSSA FÖR DE KASSETTER DU ÖNSKAR HÄR BREDVID,
Fyll i NAMN OCH ADRESS PÅ TALONGEN OCH SKICKA IN
ANNONSEN TILL: Bällsta MissionsCenter, Box 20134,
161 02 Bromma

Namn.....

Gatu/boxadress.....

Postadress.....

MIDNATTS ROPET

*NU SOM
TALTIDNING!*

För endast 30:- per nummer kan från och med det här numret kan prenumeranter med någon sorts synskada få Midnattsropet inläst på kassett.

Detta för att ingen skall vara förhindrad att ta del av det budskap vi vill förmedla.

Priset är garanterat självkostnadspris och endast postens egna avgifter tillkommer.

Beställ från:

Midnattsropets taltidning
Box 201 34
161 02 Bromma
...eller ring 08/627 55 55

Beställ MÅNADENS KASSETT

- Väckelsesånger
- Vittnesbörd
- Brännaktuell förkunnelse

30:-/st

Helår (12 kass.)

250:-

..FRÅN BÄLLSTA
MISSIONSCENTER
BOX 20134 161 02 BROMMA
TEL 08/627 55 55

Endast Postens avgifter tillkommer

GUDS KÄMPE

Fortsättning från sidan 7

sina, flyttade han till Länna ålderdomshem. Och det blev hans sista missionsfält. Längre behövde han inte stanna där, men säkert fick han tillfälle att vittna för alla, innan han gick över gränsen till evigheten.

Dagen före sitt uppbrott kunde han inte tala. Men hans magra händer, som så ofta knäpptes i bön, var ett synligt tecken på att bönen ande levde kvar i hjärtat ända till det sista andetaget.

Elias Österman avled den 19 juni 1943. Elias var borta men minnet efter honom skulle leva. I en enkel minneskrift över honom skaldade signaturen J E Sjögren:

"Jag skämdes, när du gick mig förbi.

Du liknar ej oss, du är större än vi.
Fastän fattig och hånad och fläckad av damm

är du dock en apostel, som skyndar här fram."

De korta raderna ur dikten får avsluta den här minnesteckningen över "Aposteln i Roslagen", Elias Österman, en Guds kämpe.

(Denna skildring är nedtecknad efter en minnesskrift över Elias Österman som kom ut strax efter hans död.)

EN PILGRIMS BETRÄKTELSE LÄNGS LIVETS VÄG

*Människans kval kan vara
dess val
Måhända yoga för Dig som
våga
Kanske Buddha för Dig
som är udda*

*Fast i världens kyrka finns
nåd
För Dig som har råd
Alla vill de le
Men bara när Du kan ge*

*I den Stores trädgård odlas
bå'd tulpan och ros och en
orkidé
För var och ens idé
Var finnes den gamla tanke
om en hjälpsande hand
Utan att betala en rand?*

P. Brinkmann

ORTNYTTKORTNYTTKORTNYTTKORTNYTT NYTTKORTNYTTKORTNYTTKORTNYTTKORT

BESKUREN RELIGIONSFRIHET?

I Vivalla i Örebro har muslimerna planerat att bygga ett islamskt kulturcenter. Men det tycker frikyrkorna i Örebro är olämpligt.

Pastor Jan Lindéh i Församlingen Ordet vill ta ett långt steg i kampen mot oliktankande. Han menar att en ändring av grundlagen bör ske så att religionsfrihet inte tillåts.

Den åsikten gillar dock inte Gunno Andersson, ledare för Maranataförsamlingen i Örebro. Han stod genast upp till försvar för religionsfriheten i Sverige. Han säger:

– Man får aldrig som församling kräva av en stat eller stad att den ska vara kristen. Detta är förtryck. Självklart skall vi ha religionsfrihet och det borde alla religiösa samfund vara måna om. Ifall t. ex. statens kyrka hade monopol skulle vi själva ligga illa till.

Källa: Nerikes Allehanda 16/6 – 93

BESKUREN RELIGIONSFRIHET!

I Hovrätten i Malmö föll för några veckor sedan en dom, som naggar den svenska religionsfriheten i kanten.

I en vårdnadstvist bestämdes att en troende man inte får träffa sin son under jul – och påskhelgerna samt efter klockan nio på söndagar, eftersom det då finns risk att han tar med sonen på gudstjänster.

Källa: Dagen 1/7 – 93

TOMTAR OCH TROLL!

I den populära och "tillförlitliga" tidningen "MÅ BRA" – "specialtidningen för kropp och själ" – som ges ut av Allers AB i Malmö, propagerar man för diverse hälsokurer, vilka med stor säkerhet har sitt ursprung inom ockultismen.

Dessutom gör man reklam för "Sibyllans spådomsbok" bl.a. Och i frågespalten "Fråga oss" ger nyandlige doktorn Wilhelm Jülke – antroposofisk läkare – svar på medicinska frågor. Och Anna–Stina Vrethammar skriver om nyandligt positivt tänkande. I samma uppslag tolkar astrologen läsarnas framtid med hjälp av ockulta metoder.

Tala om propaganda! Nog sprider de nyandliga sina budskap, medan många kristna sover under sina duntäcken och tar sina hälsokurer..

Det är nog bäst att hålla sig Böckernas Bok för att inte bli påverkad av de nyandligas idéer.

Visst kan det vara nyttigt med hälsokost och naturenligt levnadssätt – men det kan också bli en religion. Och det är väl ändå inte meningen?

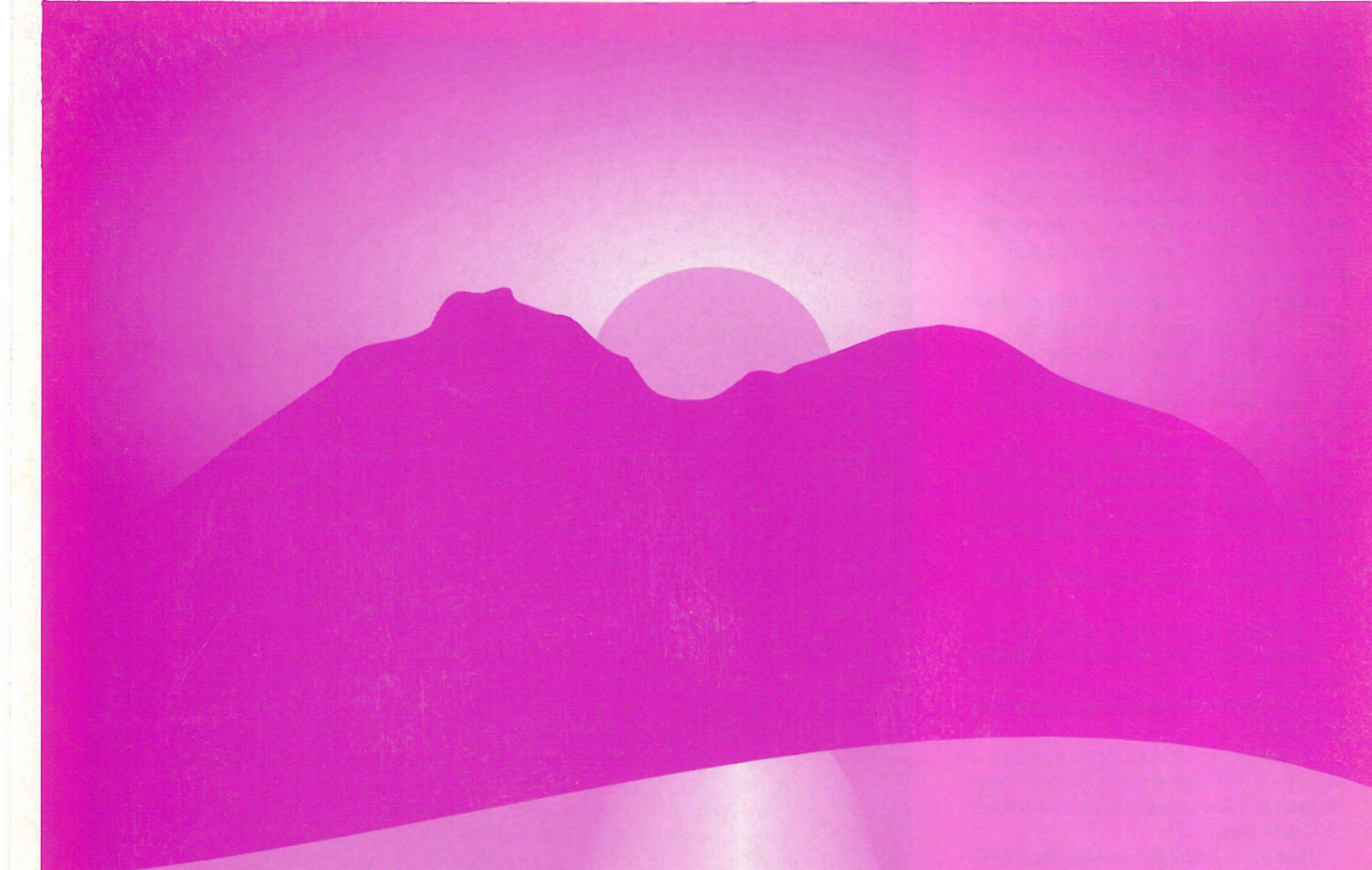
UNIK SVENSK FRIKYRKOHISTORIA

Två samfund blir ett: Helgelseförbundet och Fribaptistförbundet bildade i samband med 107:e Torpkonferensen under midsommarhelgen ett nytt frikyrkosamfund. Det enda man fortfarande har problem med, är vad det ska heta. Men den detaljen lär vara löst innan årsskiftet, då det ska börja fungera.

EFS hade under sin konferens funderingar om sitt existensberättigande, när nu samarbetet med Svenska Kyrkan nått så långt att det nästan är fråga om identifikation. "Någon gerillarörelse inom Svenska Kyrkan är vi inte längre!" förklarade en medlem under deras konferens.

Baptistförsamlingen Centrumkyrkan i Farsta utanför Stockholm, har börjat tillämpa spädbarnsbegjutning.

Av dessa små rörelser i kyrklighetens ankdamn, kan man ana att sammanslagningarna kommer att fortsätta!

*Vill du Guds ärenden nu gå
till stora och till små?
Vill du av Jesu kärlek brinna—
Själar för Guds rike vinna?*

*Din egen vilja måste dö
— din själviskhet! Som snö blir tö
Guds kärlekssol må lysa klart
så allt fördolt blir uppenbart*

*Du följa må i Mästarn's spår
I smärta djup du seger får
att balsam ge till sargad själ
Som Jesus göra allting väl*

*Guds stora nåd du skall erfara
Hans kärlek rik du kan ej spara
Att giva ut vad Gud dig ger
Hans vilja är — vad önska mer?*

*Blir detta nu din själs begär
i ödmjuk tjänardräkt dig klär
din Frälsare du valt att följa
Att du är hans — du kan ej dölja!*

—ULLA JOHANSSON